

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, OŽUJAK 2016. ■ GODIŠTE X. ■ BROJ 59 ■ ISSN 1846-4076

BISKUPOVA USKRSNA PORUKA 2016.

DOGAĐAJNICA

Proslavljen Dan obnove
čišćenja pamćenja
u Jasenovcu

Episkop Jovan
molio za oproštenje

Spomen na utamničene
svećenike i druge žrtve
starogradiškog zatvora

Korizmena hodočašća
vjernika Požeške
biskupije u Katedralu

Hodočašće vjernika
Požeške biskupije
u Svetu Zemlju

Katolička osnovna škola
u Požegi dobila
Povelju humanosti

ŽIVOT MLADIH

Održan 18. biskupijski
krizni put mladih
pod geslom
»Milosrdni kao otac«

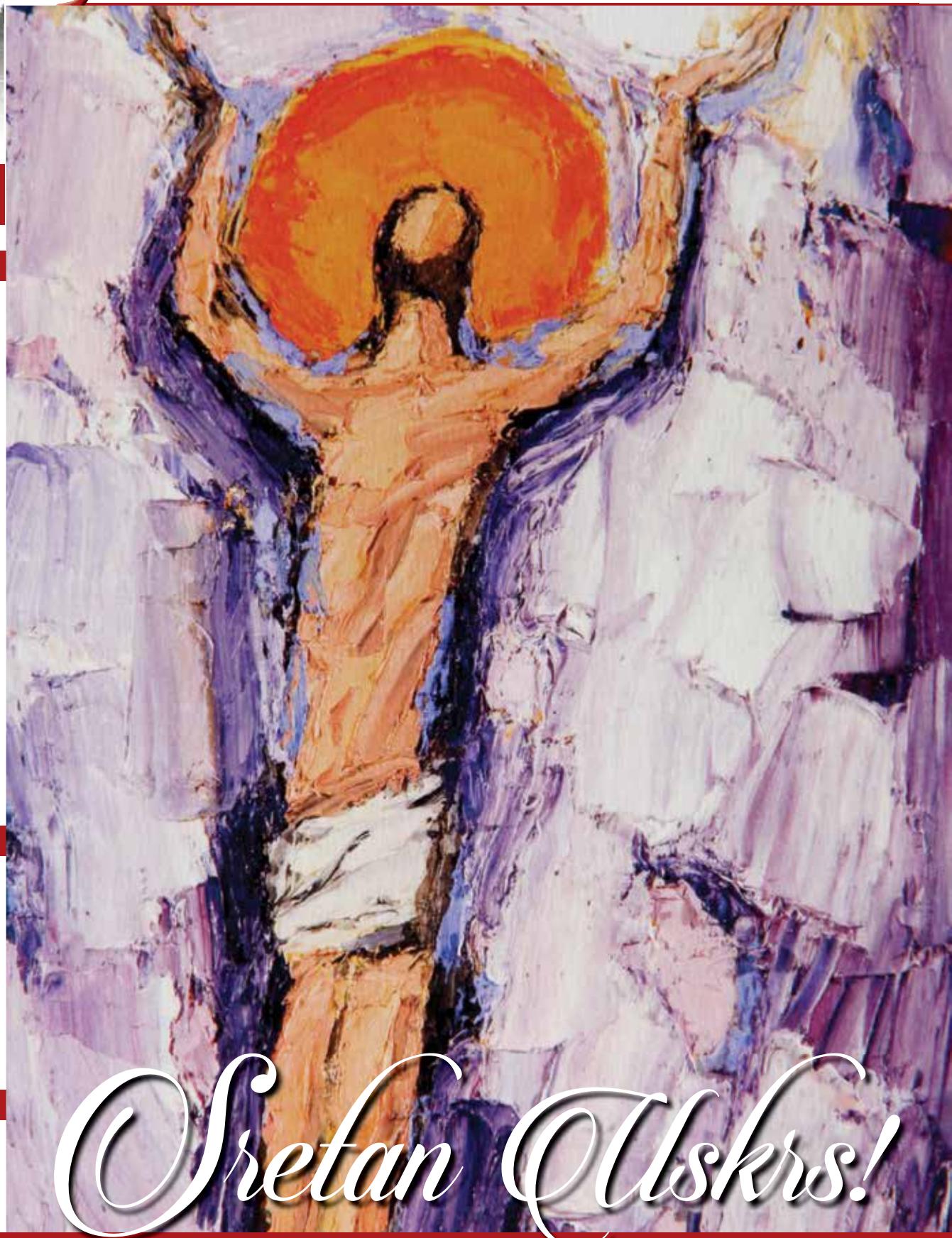
Organizirali turnir
»Nisi sam« za
Stjepana Segečića

IZ NAŠEG CARITASA

Biskup posjetio prognaničko
naselje Kovačevac

DUHOVNI KUTAK

Piše: Josip Krpeljević

Pozivam vas, braće i sestre, da ovog Uskrsa u Godini milosrđa svaki pojedinac u svim našim župama i svi zajedno obnovimo vjeru u Božje milosrđe koje nas u svetom krštenju „izbavi iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje, u kome imamo otkupljenje, otpuštenje grijeha“ (Kol 1,13-14).

– Iz biskupove Uskrsne poruke –

»Hrabri budite - ja sam pobijedio svijet« (Iv 16,33)

*Časna braćo svećenici i đakoni,
poštovani redovnici i redovnice,
vjeroučitelji i bogoslovi,
draža kršćanska braća i sestre!*

*»Hrabri budite – ja sam pobijedio svijet« (Iv 16,33).
U svjetlu ovih snažnih Isusovih riječi od srca vam čestitam
Uskrs u godini Izvanrednog jubileja milosrđa.*

Hodočašće na Isusov prazan grob

1 Na biskupijskom hodočašću u Svetu zemlju minulog mjeseca veljače o 20. obljetnici utemeljenja Požeške biskupije i Izvanrednog jubileja milosrđa najdublje dojmove ostavila je na mene sveta misa u Bazilici svetoga groba. Slavili smo je 21. prošlog mjeseca nedaleko Kalvarije na mjestu gdje je bilo položeno Isusovo mrtvo tijelo i koje na svoj način svjedoči o Gospodinovu uskrsnuću. Želio bih ovog Usksra prenijeti vam ondje izrečene misli i podijeliti s vama osjećaje koje sam ponio sa spomenutog svetog mesta te vas na taj način duhovno povezati s hodočašćem.

Nismo stvoreni za smrt

2 Isusov grob je potresna zemaljska i svermirska točka na kojoj je Život pobijedio smrt. U našim pojedinačnim i obiteljskim iskustvima, kao i na društvenoj i najširoj svjetskoj razini, postoji duboko nezadovoljstvo sa stanjem u kojem se nalazimo. Naime, nekim nutarnjim osjetilom duha shvaćamo kako nismo stvoreni za ovaj svijet, podložan diktatu zla i zakonitostima smrti, koje ljudskim snagama ne možemo izbjegći. Smrt je jedna od najtežih i najizazovnijih činjenica našeg postojanja. Pred njom se nameće mučno i teško pitanje: zašto smo se pojavili u životu, ako bismo na kraju trebali skončati u ništavilu. Na granici života, pred smrću rijetko je tko ravnodušan, a nitko – od najjednostavnijih ljudi do znanstvenika i moćnika ove zemlje – ne zna što s tom stvarnošću treba započeti, jer ona izmiče našim mogućnostima razmišljanja i djelovanja. Tijekom povijesti čovječanstva jedino je Isus Krist nastupio božanskom jasnom s obzirom na tu činjenicu i prigodom smrti prijatelja Lazara ustvrdio: „Ja sam uskrsnuće i život; tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada.“ Još je dodao: „Vjeruješ li ovo?“ (Iv 11, 25-26). On je svojom riječju, cijelom svojim životom i djelovanjem posvjedočio izvanredno suveren pristup toj granici našeg postojanja. Sin Očevo od vijeka, postavši čovjekom, preuzeo je na sebe smrt, oduzeo joj moć, ostvario konačni prodor na crti koja nas dijeli od života, unio u našu umiranju, i u našu osudenost na smrt pobedu života. To je Božja istina o nama u koju možemo ući samo vjerom.

Vjerom biti dionicima Božje pobjede nad smrću

3 Novozavjetni izvještaji o Isusovu uskrsnuću poticaju su i pomoći našoj vjeri da se uputi u svijet Božje pobjede nad smrću te postanemo njezinim dionicima. Petar je u svom govoru poganiu Korneliju, koji navještamo na svetkovinu Usksra, obrazložio događaj Isusove pobjede nad smrću. Okupljene je podsjetio na bijelodane činjenice što se sve s Isusom dogadalo, od Galileje do Judeje, od krštenja Ivanova, Isusova propovijedanja i djelovanja u snazi Duha, očitovane po ozdravljenjima bolesnih i oslobođanju od đavolske moći, do njegove osude na smrt, raspeća u Jeruzalemu i polaganja u grob. Sve navedene činjenice su povijesno provjerljive, postoje očevici koji ih mogu potvrditi. Petar je snažnim uvjerenjem ustvrdio o Isusu: „Bog ga uskrsi treći dan i dade mu da se očituje – ne svemu narodu, nego svjedoci od Boga predodređenima – nama koji smo s njime zajedno jeli i pili pošto uskrsnu od mrtvih“ (Dj 10, 40-41). To je apostolski prvak posvjedočio i u svim drugim svojim nastupima, pozivajući ljude da se vjerom, obraćenjem i krštenjem pridruže Isusu Kristu i postanu s njime pobednici.

Uskrsnuće Isusovo djelo je Božjeg milosrđa, njegove moći ljubavi koja praštanjem oslobođa od zla i smrti te tako uvodi u puninu života. Evanđelist Ivan je zabilježio da se Gospodin na sam dan svoga uskrsnuća ukazao učenicima da bi im darovao moć Duha Svetoga kojom će vršiti posebnu zadaću, oprashtati grijehu i tako biti dionicima i služiteljima prijelaza iz smrti u život (usp. Iv 20, 22-23).

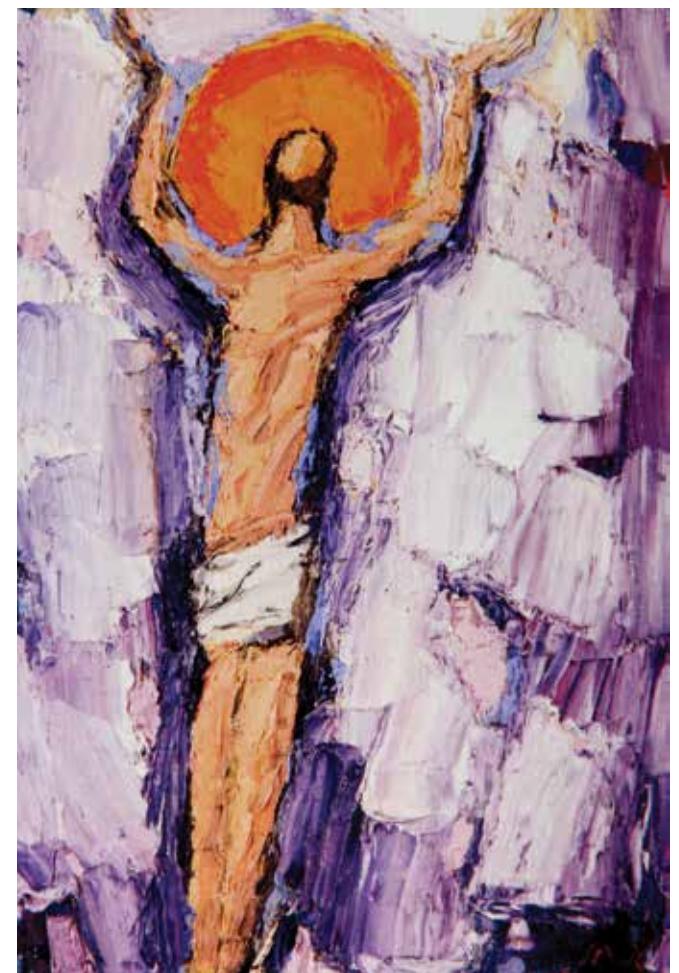
Svjedoci nadpovijesti u povijesti, nadsposznatljivog u spoznatljivom

4 Činjenica Isusove smrti je ovozemni podatak, ali stvarnost uskrsnuća, pobjede nad smrću je nadpovijesnog značaja. Povijesne događaje možemo spoznati naravnim razumom, utvrđiti znanstvenom metodom a uskrsnuću kao nadpovijesnom događaju koji se zbij u našoj povijesti, možemo pristupiti samo vjerom, i tim putem spoznati nadspoznatljivu stvarnost Kristovu te postati dionicima njegove punine života (usp. Ef 3,19). Petar ne donosi dokaze o uskrsnuću, ne raspravlja o tome kako ima ili nema uskrsnuća, nego tvrdi: „A mi smo svjedoci od Boga predodređeni“ (usp. Dj 10, 39.41; 2,32) da je on uskrsnuo. Naime, Uskrsli se pobrinuo očitovati svojim apostolima i nekim najbližim učenicima, među kojima i Mariji Magdaleni te ih uvjeriti da je živ. Na dan Pedesetnice snagom svoga Duha nije ih tek prosvjetljio da razumiju djelo Božje, nego ih je učinio dionicima svoje pobjede nad smrću te Petar tvrdi „mi smo svjedoci tih događaja i Duh Sveti“ (Dj 5,32). Od dana Pedesetnice pa do danas, oni koji su susretli Uskrsloga u snazi njegova Duha, spremni su položiti i živote za njega, svjedočeći da je on živ. Tako se ostvaruje Isusova riječ koju je upitio apostolima u trenutku svoga uzašašća na nebo: „Primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje“ (Dj 1,8). Taj živi Pobjednik nad smrću u snazi svoga Duha okuplja zajednicu svjedoka, Crkvu na čelu s apostolskim zborom kojem je Petar glava, zajednicu koja je vidljivi znak njegove nevidljive prisutnosti, nerazoriva u svom trajanju po njegovu obećanju: „I evo, ja sam s Vama u sve dane - do svesetka svijeta“ (Mt 28,20). Crkva, prolazeći kroz progone svijeta, dijeli s njime nemoći i neuspjehe, ali ujedno trajno snažena Isusovom prisutnošću u moći Duha Svetoga korača u nadi prema dovršenju svega stvorenog kome je on po smrti i uskrsnuću postao Gospodarom.

Milosrđem i praštanjem prijeći iz smrti u život i svjedočiti Uskrsloga

Braćo i sestre! Uskrsnuće Isusovo djelo je Božjeg milosrđa, njegove moći ljubavi koja praštanjem oslobođa od zla i smrti te tako uvodi u puninu života. Evanđelist Ivan je zabilježio da se Gospodin na sam dan svoga uskrsnuća ukazao učenicima da bi im darovao moć Duha Svetoga kojom će vršiti posebnu zadaću: oprashtati grijehu i tako biti dionicima i služiteljima prijelaza iz smrti u život (usp. Iv 20, 22-23). Tijekom ovogodišnje korizme Izvanrednog jubileja milosrđa nastojali smo na župnim katehezama petkom pobliže upoznavati Božje milosrde po učenju i svjedočenju sv. Ivana Pavla II., utemeljitelja naše Biskupije, koje na poseban način slavimo i primamo u sakramantu pomirenja. Ovih dana u neposrednoj pripravi za Uskrs po slavlju tog sakramenta u duhu obnove II. vatikanskog sabora povjerili smo Božjem milosrđu svoje ranjenosti grijehom i po svećeničkom služenju pomirili se s Bogom i s Crkvom. Na svoj način bili smo dionici tog dinamizma i svojim korizmenim hodočašćima u požešku Katedralu, hodočašćem u Svetu zemlju te djelima milosrđa koja smo ostvarivali. O značenju milosrđa za dostojanstvo ljudi u trenutačnom teškom stanju hrvatskog društva razmišljali smo na temelju Korizmene poslanice slavonskih biskupa pod naslovom „Siromaštvo i demografsko stanje u Slavoniji, Baranji i Srijemu“ te se zauzeli za djelovanje u duhu crkvenoga socijalnog nauka. Sve navedeno kao i neke druge inicijative trebale su poslužiti tome da se još snažnije pokrenemo kako bismo u svom životu bili „Milosrdni kao Otac“.

Pozivam vas, braćo i sestre, da ovog Usksra u Godini milosrđa svaki pojedincu u svim našim župama i svi zajedno obnovimo vjeru u Božje milosrde koje nas u svetom krštenju „izbavi iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje, u kome imamo otkupljenje, otpuštenje grijeha“ (Kol 1,13-14). U skladu s Gospodinovim riječima da nije došao suditi svijet nego da se on

Pozivam vas, braćo i sestre, da ovog Usksra u Godini milosrđa svaki pojedinac u svim našim župama i svi zajedno obnovimo vjeru u Božje milosrde koje nas u svetom krštenju „izbavi iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje, u kome imamo otkupljenje, otpuštenje grijeha“ (Kol 1,13-14).

spasi po njemu (usp. Iv 3,17), budimo u svijetu, suočaćemo s čovjekom u njegovim mukama i tjeskobama, u siromaštvu i bolesti, promašajima i grijesima – na Isusov način. Neka uskrsli Krist osnaži sve one koji su u braku, sve članove naših obitelji i javne djelatnike da praštanjem i milosrđem pristupaju stanjima prouzročenima zlom i svadama, podjelama i sukobima, te tako u svakodnevici budu dionicima iksustva prijelaza iz smrti u život. U svim nevoljama života neka vam trajno bude na pameti Isusova riječ: „Hrabri budite – ja sam pobijedio svijet“ (Iv 16,33).

S raspoloženjem uskrsne nade svima vam želim obilje duhovne radosti, uz srdačan pozdrav mira u Gospodinu, vaš biskup

+ Antun Škvorčević

* Antun Škvorčević

U Požegi, 19. ožujka 2016.

PROSLAVLJEN DAN OBNOVE ČIŠĆENJA PAMĆENJA U JASENOVCU

Preuzeti na sebe odgovornosti pomirenja

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: M. Pavelić

Biskup je izrazio uvjerenje da je kod najvećeg dijela pripadnika Katoličke i Pravoslavne Crkve postoji spremnost na pomirenje i praštanje. „Valja se usuditi biti kao Bog! Oni koji vjeruju u Krista, pobjednika nad zlom i smrću, trebaju imati hrabrosti preuzeti na sebe odgovornost pomirenja kao jedinog Božjeg puta po kojem se ostvaruje njegova istina o nama u stanju nanesenog zla. Same žrtve nas potiču da mi živi međusobno prihvaćamo jedni druge u različitosti, svjedočeći da drugačiji od nas nisu naše ograničenje, nego obogaćenje.

Upetak prije Cvjetnice 18. ožujka, Požeška biskupija proslavila je Dan obnove čišćenja povjesnog pamćenja i spomena mučenika. Središnje molitveno-pokorničko slavlje održano je u Jasenovcu gdje je u župnoj crkvi biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s dakovacko-osječkim nadbiskupom i metropolitom Đurom Hranićem i nadbiskupom u miru Marinom Srakićem te srijemskim biskupom Đurom Gašparovićem i članovima požeškoga Stolnog kapitola predvodio euharistijsko slavlje.

Na njemu su sudjelovali brojni vjernici iz župa Novljanskog dekanata na čelu sa svojim svećenicima, među kojima su mnogi pješice iz Lipovljana, Novske i drugih mesta stigli u Jasenovac. Na slavlju je bio nazoran i slavonski episkop Jovan Čilibrk s pratnjom u kojoj je bila i igumanija Serafima iz jasenovačkog manastira, pristigla ovih dana. Biskup je u pozdravu svima nazočnim kazaо kako oni svojim hodočašćem u Jasenovac u godini Izvan-

rednog jubileja milosrđa, na mjesto teških ljudskih stradanja, prisjećajući se i drugih mesta ljudskog poniranja i ubojstava, od Bleiburga do Vukovara u novije doba, sveđeće na molitveno-pokornički način da pred počinjenim zlom ne stoe ravnodušni, nego se sjećaju žrtava s poštovanjem i prema počiniteljima zla pristupaju s praštanjem u iskrenoj želju da budu „Milosrdni kao Otac“. Pamiti prošlost i žrtve čistim pogledom, kako to čini Bog! Slijedio je ispit savijesti i pokajnički čin na način kako je to učinio papa Ivan Pavac II., utemeljitelj Požeške biskupije kad je za Veliki jubilej 2000. predvodio slavlje Čišćenja pamćenja i spomena mučenika u bazilici sv. Petra u Rimu.

Božje milosrđe

U homiliji je biskup podsjetio što je to Dan obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika u Požeškoj biskupiji te je na temelju naviještenih svetopisamskih čitanja ocrtao njegove najvažnije dimenzije. Rekao je: „Čuli smo u prvom čitanju kako Jeremiјi njegovi sunarodnjaci ne dopuštaju da bude ono što jest, da bude prorok i navještitelj Božjih nauma o ljudima, nego mu spremaju zasjedu, osudu na smrt. Slično u današnjem evanđeoskom ulomku Židovi ne prihvataju da je Isus Sin Oče, ne dopuštaju da bude ono što jest, jer se to ne uklapa u njihove interesne okvire, te smisljavaju osudu i smrt. To stanje nastavlja se događati Sinu Božjemu sve do danas. On se, po učenju II. vatikanskog sabora, svojim utjelovljenjem ‘na neki način sjedinio sa svakim čovjekom’ (GS 22) te je progonjen i ubijan u onima kojima je oduzeto pravo biti ono što jesu. Na Dan obnove čišćenja pamćenja želimo se na ovom molitveno-pokorničkom slavlju utvrditi u toj Božjoj

Biskup je zatim podsjetio na iracionalnost zla i njegove zamke te je kazao: „Potrebno je imati hrabrosti raskrinkavati iracionalnost zla. Ravnati se po zlu koje se dogodilo, znači prihvati poraz. Ne postoji srpski ili hrvatski Jasenovac, srpski ili hr-

vatski Bleiburg, postoji samo čovjek, žrtva u Jasenovcu i Bleibburgu, koja ima svoje dobrostanstvo prije i iznad svake nacionalne, političke ili socijalne pripadnosti. Ne postoji hrvatska i srpska istina o Jasenovcu, niti hrvatska i srpska istina o Bleibburgu, – nego samo jedna – Božja, a to je poniranči čovjek, slika Božja, biće s kojim se poštovat će Sin Božji. Stoga čovjek i u Jasenovcu i u Bleibburgu i na drugim mjestima prezira, poniranja i stradanja zavrđuje naše veliko i iskreno poštovanje. To je istina koja oslobada.“

Istina koja oslobađa

U daljnjem dijelu homilije biskup Škvorčević se zauzeo za praštanje i pomirenje kao jedini put kojim se možemo oduprijeti diktatu zla, kako to čini sam Bog. Istaknuo je: „I na hrvatskoj i na srpskoj strani nad počinjenim zlom odzvanja Božji zov: ‘Kajine, gdje ti je brat?’ (Post 4,9). Kako na njega odgovoriti a da ne izdamo istinu? Ako Bog pristupom milosrđa i praštanju nadvlađava zlo, ostaje veći od zla, kako možemo očekivati da ćemo ga mi nadvladati nekim drugim putem. Ako Bog putem milosrđa i praštanja pobedi smrt, kako ostati gluhi na Isusov poziv: ‘Budite milosrdni kao što je Otcavši mi milosrđe?’ (Lk 6,36). To je istina koja oslobađa! Dok tražimo načine drugome vratiti zlo za zlo, postajemo vlastiti gubitnici i žrtve još jedanput ponirane. Kolike li iracionalnosti graditi na zlu! Promislimo danas u Jasenovcu što za nas znaće riječi sv. Pavla upućene Korinćanima: ‘Bog je u Kristu svijet sa sobom pomirio ne ubrajajući im opačina njihovih i polažući u nas riječ pomirenja. Kristovi smo dakle poslanici; Bog vas po nama nagovara. Umjesto Krista zaklinjemo: dajte pomirite se s Bogom! Njega koji ne okusi grijeh Bog za nas grijehom učini da mi budemo pravednost Božja u njemu’ (2 Kor 5, 19-21).“

Prihvatići jedni druge

Biskup je izrazio uvjerenje da je kod najvećeg dijela pripadnika Katoličke i Pravoslavne Crkve postoji spremnost na pomirenje i praštanje. „Valja se usuditi biti kao Bog! Oni koji vjeruju u Krista, pobjednika nad zlom i smrću, trebaju imati hrabrosti preuzeti na sebe odgovornost pomirenja kao

jedino Božjeg puta po kojem se ostvaruje njegova istina o nama u stanju nanesenog zla. Same žrtve nas potiču da mi živi međusobno prihvaćamo jedni druge u različitosti, svjedočeći da drugačiji od nas nisu naše ograničenje, nego obogaćenje.

Bog među nama u snazi koja pobjeđuje zlo i smrću, ustvrdio je biskup Škvorčević.

Zaključio je homiliju riječima: „Molimo da Svetog duha proslijetlj pameti i savjesti svima nama kako bismo upravo na temelju teškog iskustva prošlosti u kojoj se ravnalo po diktatu zla učinili sve kako nam sadašnjost ne bi bila otrovana te stvorili nepodnošljiva stanja izgubljenog ljudskog dostojanstva. Neka Bog milosrđa pomogne da tako bude.“

Nakon popričesne molitve krenula je procesija glavnim jasenovačkim trgom u čast Gospe Jasenovačke, koja je završila povjerom Isusovoj Majci svih nazora, kao i žrtava i počinitelja zla. Kako je to protumačio biskup Škvorčević, na „Žalosni petak“ nazvan takо zbog nekadašnjeg spomena Žalosti BDM toga dana, svrstali smo se s Marijom pod Isusov Križ da bi nas zahvalila njegova snaga te bili moćni praštati i pobijediti zlo.

Episkop Jovan molio za oproštenje

Nejegova Preosvećenost slavonski episkop Jovan Čilibrk na poziv biskupa msgr. Antuna Škvorčevića sudjelovao je u petak, 18. ožujka na središnjem biskupijskom molitveno-pokorničkom slavlju Dana obnove čišćenja povjesnog pamćenja i spomena mučenika u Jasenovcu.

Tom je prigodom episkop Jovan uputio nazora svoju riječ u kojoj je podsjetio na spomen Isusovu smrt i uskršnju u svetu euharistiju po kojoj postajemo njegovim tijelom i dionicima spasonosnog trpljenja. Kroz tri biblijske slike (Lotov izlazak iz Sodome, Kristovo umiranje na križu i njegovo preobraženje na gori Tabor) naglasio je potrebu za istinskim kršćanskim preobraženjem. Spomenuo je kako se nalazimo na strašnom mjestu stradanja mnogih ljudi u vrijeme II. svjetskog rata, a križ postavljen u jasenovačkoj crkvi od ostatka izgorjelih greda rjezine krovne konstrukcije koji nosi natpis 1991. podsjetio je na najnoviju stradanju te je zamolio oprost riječima: »Oproštaj dajem, ali isto tako oproštaj molim. Jer nema onoga koji opravišta, a da mu ne bude oprošteno. Praštanje je znak da smo istinski hrišćani, da smo se istinski preobrazilili, rekao je episkop Jovan zahvalivši na koncu svog govora biskupu Škvorčeviću što ga je pozvao na ovo slavlje. Potom je biskup Škvorčević zahvalio na sudjelovanju episkopu Jovanu »za riječi iskrene vjere i kršćanske nadre«, nadbiskupima Đuri Hraniću i Marinu Srakiću, biskupu Đuri, svećenicima te svim nazočnim vjernicima i na sve nazočne zazvao Božji blagoslov.

SPOMEN NA UTAMNIČENE SVEĆENIKE I DRUGE ŽRTVE STAROGRADIŠKOG ZATVORA

Isusovom milosrdnom ljubavlju praštati i onima koji su činili zlo

Piše: Višnja Mikić • Snimio: M. Pavelić

Upredvečerje Dana obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika 17. ožujka, u petak prije Cvjetnice, biskup Antun Škvorčević zajedno sa svećenicima Novogradiškog dekanata predvodio je u Staroj Gradiški misno slavlje u spomen na svećenike i druge nedužne osuđenike koji su u ovdašnjem zatvoru tamnovali u vrijeme totalitarnih sustava 20. stoljeća, napose u komunističko vrijeme. Za ovu prigodu, uz starogradiške župljane, hodočastili su svećenički aspiranti iz požeškog Kolegija, vjernici iz Novogradiškog dekanata te skupina članova Hrvatskog društva logoraša srpskih koncentracijskih logora – Podružnice Sisačko-moslavačke županije na čelu s predsjednikom Ivanom Lipakom koji su tamnovali u starogradiškom zatvoru.

Molitva za praštanje

Svi sudionici hodočaća okupili su se ispred ulaza u zatvor gdje je biskup podsjetio na razloge ovog slavlja koje u godini Izvanrednog jubileja milosrđa ima posebno značenje. Istaknuo je da spomen na nedužne žrtve, napose komunističkog sustava i iskazivanje poštovanja i zahvalnosti prema njima treba činiti očišćenim pamćenjem. Predvodio je pokajnički čin, upućujući Bogu molitvu za praštanje onima koji su zlo nanosili nedužnim ljudima te završio zahvalom za one koji su usred progona i ponižavanja ostali vjerni Bogu i ljudskom dostojarstvu, radije podnoćeći prezir i mučenje nego da budu suradnici zla. Među njima je posebno spomenuo bl. Alojzija Stepinca koji je na progon i osudu odgovorio praštanjem, svjedočeći vjernost Bogu i poštovanje prema svakom čovjeku bez razlike na njegovu nacionalnu ili vjersku pripadnost. Potom su svi nazočni u procesiji krenuli prema crkvi izgrađenoj na spomen svećenicima zatočenicima. Procesija se zaustavila pokraj crkve ispred Me-

morijala svećenicima zatvorenicima pred velikim mozaikom Uskrslog Krista gdje je biskup u molitvi povjerio živome Isusu Kristu sve one svećenike zatvorene, čija su imena ispisana pokraj lika Uskrsloga Gospodina kao i sve druge nevine žrtve ovog zatvora. Zatim je procesija nastavila put u crkvu gdje je slijedilo euharistijsko slavlje.

U homiliji je biskup aktualizirao dnevna liturgijska čitanja te progovorio o čovjeku kao biću koje po svojoj stvorenosti i osobnoj jedinstvenosti i neponovljivosti nadilazi sama sebe, uronjen je u dimenziju onostranstva te niti on sam niti itko drugi smije gospodariti nad njim, oduzimajući mu slobodu ili ga ubiti. Protumačio je kako Bog u današnjem prvom čitanju s velikim poštovanjem tako postupa s Abrahacom, s kojim sklapa savez te na razini osobne povezanosti i slobode ostvaruje po njemu svoj naum. Biskup je upozorio kako Isus u današnjem evanđelju, raspravljavajući se Židovima o tome tko je on, brani svoju božansko-ljudsku jedincost, koju Židovi ne prihvataju i konačno će ga osuditi na smrt i objesiti na križ. Spomenuo je kako su svećenici i drugi nedužni zatvorenici u Staroj Gradiški bili žrtvama progona, oduzimanja slobode i ponižavanja od onih koji

su čovjeku prilazili ideološkim putem i što se nije uklapao u model čovjeka sukladno totalitarističkim ciljevima, bio je progonjen i ubijan, što je više od 250 svećenika teško osjetilo u starogradiškom zatvoru za vrijeme komunističke vladavine.

Slobodni od diktata zla

Biskup je ustvrdio kako u ideologijama uviđek stradao čovjek. Rekao je: „No, poznato nam je iz povijesti čovječanstva kako ideologije propadaju jer su protivne ljudskoj naravi, slobodi i dostojarstvu, ali ostaju tragovi njihova zla u brojnim ubijenim, progonjenim i zatvaranim nedužnim ljudima. Ispovijedamo danas vjeru, da o čovjeku kao Božjem stvorenju nema zadnju riječ zlotor, nego ono Božje milosrđe i praštanje koje nam je objavio Isus svojom ljubavlju na križu i kojom je pobijedio smrt. Stoga čistoćom i snagom Isusove milosrdne ljubavi na križu želimo praštati onima koji su zlo činili, tako biti slobodni od diktata zla, mržnje i osvete, te tom bistrinom pamtići i poštivati sve žrtve totalitarnih sustava. Bog koji ih je pozvao u život, darovatelj je konačnog njihova dostojarstva što su im ga oduzeli oni koji su ih progonili, zatvarali i ubijali.“

Osvrćući se na sadašnje stanje u svijetu spomenuo je kako smo svjedoci novih religijskih ili sekularističkih totalitarnih ideologija, čiji pripadnici niječu čovjekovu transcendentnu dimenziju, pretvaraju ga u apsolutnog gospodara vlastitog i tuge života, prisvajajući si pravo ubojsvta drugačijeg koji im nije po volji, dopuštanju ubojsvta nerođenog, okončanje života teško bolesnog, određivanje vlastita roda. Upozorio je na agresivnost suvremenih antropoloških ideologija, podsjetivši - povezano s time - i na mnoštvo izbjeglica s Bliskog istoka te je istaknuo da valja učiniti sve što je moguće kako bi se sprječilo ideološko moralno ili fizičko nasilje. Pozvao je na zatočenice da u molitvu za totalitarne ideologe i njihove žrtve iz prošlosti, uključe i suvremene ideologe te njihove žrtve.

BISKUP ŠKVORČEVIĆ POSJETIO KAZNIONICU U POŽEGI

Ravnodušnost prema Bogu najviše šteti samom čovjeku

Piše: Robert Kupčak • Snimio: D. Mirković

Kad živimo povezanost s Bogom, on nas diže iz zla kojim smo ranjeni, jer samo on može prodrijeti do dubine našega duha zahvaćena negativnošću.

Usklopu preduskrasnih susreta s vjernicima u posebnim životnim uvjetima, biskup Antun Škvorčević pohodio je 18. ožujka, na Dan obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika, Kaznioniku u Požegi. Najprije je u kaznioničkom krugu pred spomenikom zatvorenicama položio vijenac i zapalo svjeće u spomen na sve nedužno utamničene žene u ovom zatvoru za vrijeme komunističke vlasti. Nakon toga je u dvorani predvodio euharistijsko slavlje u zajedništvu sa zatvorskim dušobrižnikom Slavkom Starčevićem i predstojnikom Katedarskog ureda Robertom Mokrim. Biskup je u pozdravu nazočnima istaknuo važnost njihove međusobne povezanosti, ali još više povezanosti s Bogom, po kojžu žive duhovnu slobodu, izdruži se iznad zatvorskih zidina i omogućuju Bogu da svojom milosrdnom prisutnošću u srcima očisti njihove ranjene stope i sebičnošću. Zahvalio je upravitelju Kaznionice i svim drugim djelatnicima na svemu što čine da se zatvorenici osjećaju poštovanima u svom ljudskom dostojarstvu.

Zatvor duše

Kazao je nazočnima da zacijelo nisu došpeli u zatvor samo zato što su prekršili određeni zakon, nego što su počinili neko zlo djelo. Napomenuo je da zakon ne može odgovoriti na pitanje otkud zlo i zašto zlo. Duboko smo uvjereni da je zlo besmisleno, ali ono unatoč tome postoji. Ono nije neto što možemo opipati rukama, izvagati ili izmjeriti, te mnogi pogrešno zaključuju da onda zlo i nije nešto važno i da mu ne treba posvećivati nikakvu pozornost. Zlo i zloča su duhovna pojava, duhovno stanje ljudske osobe. Životinja ne može biti zla, ustvrdio je biskup jer ona djeluje po instinktu i po drugim mehanizmima svoje uvjetovanosti, živi u zatvorenom svijetu svojih instinkata. Čovjek je, naprotiv duhovno biće, otvoren za dobro i za zlo. Naša sloboda nije apsolutna, nego relativna i u tome ranjena, podložna napastovanju Zloga, koji nas na svoj način nagovara da učinimo zlo, a kad se za nj opredijelimo, postajemo dionicima kruga smrti.

Ima li izlaza iz toga, upitao je biskup i odgovor potražio u misnim čitanjima.

Prorok Jeremija živio je vjernost Bogu i poslanju koje je od njega primio, ali ga njegovi sugrađani uhvaćeni u zamku Zloga promatraju i prosuđuju bezbožnim očima, smisljavaju kako da ga ubiju. U evanđelju susrećemo Isusa u sličnoj situaciji, govori i svjedoči Židovima da on nije odozdo, s ove zemlje, nego odozgor, drugaćije od njih. Zasljepljeni zlom oni tu činjenicu nisu mogli prihvati te su odlučili da ga ubiju. Isus pristupa zlu na savršen božanski način, ljubavlju i milosrdem te ne gleda i ne sudi čovjeka po zlu koje je učinio, kako to rade naši sudski propisi, koji dodjeljuju kaznu po mjeri zla koje smo učinili. Kad bi se Bog ponašao po negativnosti koju smo učinili, bio bi slabici. On našu zloču prihvata kao bolest, za koju je milosrde najprimjereni liječnik. Kad Bog svojim milosrdem uđe u dubinu našeg bića ranjenog zlom, liječi nas od ranjenosti na smrt. Onaj tko pred činjenicom Božjeg milosrda ostaje ravnodušan, taj je sam sebi neprijatelj, neglasio je biskup. Ustvrdio je da nije najgore biti u ustanovi koja se zove zatvor, nego ostati u zatvoru duše koja je ranjena zlom i pomračena sebičnošću. Pozvao je nazočne da u korizmi Godine milosrđa ne ostanu prikovani za vlastita stanja zla, nego da svoje nuturnje rane otvore liječku Božjeg milosrđa, napose u temeljitoj i iskrenoj ispovijedi te tako ustanu na uskrsnu razinu života.

Susret biskupa Antuna, mitropolita Porfirija i episkopa Jovana

Ubiskupskom domu u Požegi 9. ožujka susreli su se zagrebačko-ljubljanski mitropolit Porfirije Perić, slavonski episkop Jovan Čilibrk i biskup Antun Škvorčević. Razgovarali su o različitim pitanjima pastoralne naravi koja se odnose na život vjernika Katoličke Crkve i Srpsko pravoslavne Crkve u Hrvatskoj. Među ostalim, razmotrili su i mogućnost daljnje suradnje između katoličkih škola i Srpsko pravoslavne gimnazije u Zagrebu, koja je s požeškim katoličkim školama započela u vrijeme zagrebačko-ljubljanskog mitropolita Jovana Pavlovića, napose u oblikovanju plana i programa vjerskih škola u Hrvatskoj. Osvrнуli su se na pojedina pitanja iz međusobnih odnosa, medju kojima je i pristup dogadnjima iz prošlosti. Susret je protekao u ozračju bratskoga poštovanja i razumijevanja u nastojanju da se s evandeoskim polazišta unaprijede odnosi između Katoličke Crkve i Srpsko pravoslavne Crkve u Hrvatskoj te pridonese toleranciji i dijalogu u našemu društvu.

KORIZMENA HODOČAŠĆA VJERNIKA POŽEŠKE BISKUPIJE U KATEDRALU

Biti ljudi milosrđa u gruboj hrvatskoj stvarnosti

Piše: Josip Krpeljević • Snimio: D. Mirković

»Svjedoci smo da se gotovo svakodnevno ide protiv nekoga, da jedni upiru prstom na druge. Valja nam se zapitati, kamo želimo stići tim putem, prepoznati zamke

zla koje nas zarobljavaju u nemoći te se okrenuti na Božju stranu, vjerovati milosrđu i praštanju, odvažno ga svjedočiti u međusobnim odnosima«

U Godini milosrđa vjernici iz župa Pošavskog, Katedralnog, Zapadno-slavonskog i Slavonsko-podravskog arhidiakonata predvoden svojim svećenicima, hodočastili su tijekom korizmenih subota, odnosno 13. i 27. veljače te 5. i 12. ožujka u požešku Katedralu.

Brojni hodočasnici najprije su prošli kroz Svetu vrata i ušli u Katedralu gdje je započelo slavlje sakramenta pomirenja, koje je zajedno sa svim svećenicima u skladu s Redom pokore predvodio kanonik Josip Krpeljević. U okviru slavlja svećenici su se uputili u ispovjedaonice te su se hodočasnici mogli pojedinačno ispovjetiti, a

nakon toga su svi zajedno Bogu izrekli zahvalnost za primljeno oproštenje.

Vrata milosrđa

Usljedilo je misno slavlje koje je predvodio biskup Antun Škvorčević, osim 27. veljače kada ga je predvodio generalni vikar Josip Devčić. Uvodeći u misno slavlje biskup je hodočasnicima zaželio dobrodošlicu u požeškoj Katedrali. Spomenuo je kako nas je papa Franjo podsjetio da među raznim vratima postoje i vrata milosrđa kojima se ulazi u božanski život te da nam je ove svete godine nastojati većom vjerničkom otvorenosću to milosrđe slaviti, biti njegovim dionicima i drugima ga svjedočiti, i da je to smisao i ovog hodočašća povezanog s jubilejskim oprostom.

Homiliju je biskup započeo pitanjem zašto nas je papa Franjo u Godini milosrđa potaknuo da se uputimo na hodočašće u katedrale. Odgovarajući na to pitanje biskup je naznačima kazao da nas svaki dołazak u katedralu podsjeća kako je Crkva

zajedništvo koje okuplja živi uskrsli Krist po služenju biskupa kao člana zbora apostolskih naslijednika na čelu s naslijednikom sv. Petra, da se po učenju II. vatikanskog sabora jedna, sveta, katolička i apostolska Crkva ostvaruje i očituje i mjesnim crkvama te euharistijsko slavlje koje predvodi biskup – napose u katedrali – očituje to zajedništva u vjeri. Dodao je da su katedrale tijekom Jubilejske godine po želji pape Franje uspostavljene za oprosne crkve te da vjernici i ovim hodočašćem, ispunjavajući potrebne uvjete, po jubilejskom oprostu primaju duhovnu pomoć u nastojanju oko ispravljanja tragova zla u njihovu životu.

Tama zla

Potom je biskup na temelju prvog liturgijskog čitanja iz Knjige Izaje proroka progovorio o nekoliko aktualnih pitanja. Nakon teškog i mučnog iskustva babilonskog sužanstva prorok tumači svojim sunarodnjacima da je materijalno razaranje kojim su bili pogodeni posljedica moralnog rasplasivanja, njihove izgubljenosti na putovima savjesti. Prorok je bio svjedok kako njegovi sunarodnjaci po povratku iz sužanstva nastoje obnavljati na ruševinama, ali međusobno se svađaju i optužuju, krivo svjedoče na sudovima i tako sprječavaju istinsku obnovu koja se dogada u savjesti putem obraćanja. »Kao da je prorok čitao našu današnju hrvatsku situaciju«, ustvrdio je biskup, i nastavio: »Svjedoci smo da se gotovo svakodnevno ide protiv nekoga, da jedni upiru prstom na druge. Valja nam se zapitati, kamo želimo stići tim putem, prepoznati zamke zla koje nas zarobljavaju u nemoći te se okrenuti na Božju stranu, vjerovati milosrđu i praštanju, odvažno ga svjedočiti u međusobnim odnosima«.

Istaknuo je kako prorok budućnost svoga naroda temelji upravo na međuljudskim odnosima u kojima se svjedoči istinska vjera u Boga te poziva sunarodnjake da otvore oči za gladne i siromašne, pruže im pomoć, uvjерavajući ih da će tim putem zasjati njihova svjetlost u tami. Rekao je biskup da ovdje nije riječ o tami kao prirodnoj pojavi koju mi suvremeni ljudi rješavamo električnim putem, nego prorok govori o tami zla i grijeha. Još je

dodao, da nas prorok poučava kako uz tjelesnu, postoji i duhovna glad, glad za razumijevanjem, za ljudskom blizinom i toplinom. »Kad mi promičemo upravo takve međusobne odnose, događa se novi Božji svijet. Nemojmo dopustiti da naša hrvatska situacija ostane označena zlim odnosima, kad postoji mogućnost da svatko od nas učini najmanji korak milosrđa i da u Hrvatskoj bude više svjetla, koje smo upalili jedni za druge.«

Isus nikoga ne prezire

Podsjetio je na prorokovo upozorenje da samo tim putem mladi naraštaji ne ostaju na razvalinama prošlosti nego grade budućnost te je naglasio: »Ako mi sami nismo uvedeni u svjetlo, u sustav Božjega milosrđa, međusobnoga poštovanja, onda djeca ne mogu izrasti u bića koja će znati graditi na čvrstim temeljima. Ako djeca svakodnevno doživljavaju razvaline u obitelji i u društvu, osobito s obzirom na moralna pitanja, kako možemo očekivati hrvatsku budućnost«, upitao je biskup. Pozvao je nazočne da ne dopuste da im djeca postanu zarobljenicima nametnutih ideologija, smišljenih da ih ponize, oduzmu im dostojanstvo i budućnost. Osvrnuo se na prorokov poticaj o poštivanju subote i progovorao kako i Bog ima svoja prava, istaknuvši da on gubi kad nismo s njime povezani jer smo mi njegova svojina, ali da time još više gubimo mi sami. Potaknuo je hodočasnike na vjernost u svakodnevnoj molitvi i nedjeljnoj svetoj misi.

Biskup je zatim na temelju evandeoskog navještaja podsjetio hodočasnike na Isusovo djelo milosrđa u koje nas želi uvesti i ovim euharistijskim slavljem. Suprotno farizejskom načinu ponašanja, Isus je ušao u kuću carinika Levija, nije ga prezreo, nego ga pozvao da podesi za njim. Značajne su riječi koje bilježi evanđelist, rekao je biskup: »On sve ostavi, usta i pode za njim«, pripovijesni Isusu veliku gozbu. Obraćanje Levija, odnosno Mateja, autora jednog od evanđelja, opisano je glagolom »ustati«, koji se primjenjuje i na Isusovo ustajanje iz groba, na njegovo uskršnje. Biskup je istaknuo kako je korumpirani carinik Levi »ustao u svojoj savjeti, odrekao se zla i nepoštenja, opredjeljenja za negativnost. Dotaknulo ga je milosrde Isusovo i on je po njemu na neki način ustao iz groba na koji se osudio svojim prijašnjim grješnim životom«. Tako Isus prilazi svakome od nas u našoj zarobljenosti grijehom, nikoga ne prezire, nego nas želi izljeići svojim milosrđem, napose

u sakramenu pomirenja, s nama ostvaruje zajedništvo na euharistijskoj gozbi te već sada postajemo dionicima one punine milosrđa koju nam je pripravio na gozbi vječnoga života, kazao je biskup. Podsjetio je da se to ostvaruje i danas na ovom slavlju po milosrdnoj prisutnosti među nama Isusa Krista, pobjednika nad zlom i smrću. Završavajući homiliju biskup je zamolio zagovor sv. Ivana Pavla, pape Božjeg milosrđa, da nas kao utemeljitelj naše Biskupije prati na životnom putu te budemo ljudi milosrđa u gruboj hrvatskoj stvarnosti. Potaknuo je nazočne da nakon svete mise pohode Svećevu kapelu u kripti Katedrale i pomele se pred njegovom relikvijom.

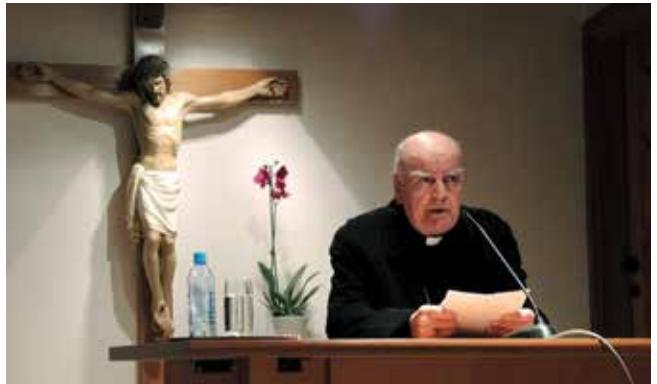
Na koncu slavlja biskup je hodočasnicima zahvalio za sudjelovanje na hodočašće u Katedralu, a svećenicima, na čelu s arhidakonom i dekanima, za sve ono što nastoje činiti pojedinačno u svojim župama i zajednički na razini dekanata. Usljedio je kratki odmor nakon kojega su hodočasnici ponovno došli u Katedralu na pobožnost Božanskom milosrđu. Najprije su pred izloženim Presvetim ol-

DUHOVNA OBNOVA ZA SVEĆENIKE I ĐAKONE

»Evo sad je vrijeme milosno; evo, sad je vrijeme spasa«

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: D. Mirković

U Požegje 29. veljače održan korizmeni susret duhovne obnove za svećenike i đakone Požeške biskupije. Biskup Antun Škvorčević podsjetio je da se ova duhovna obnova održava u Godini milosrda, u svetom korizmenom vremenu koje je osobiti milosni trenutak obraćenja. Riječima apostola Pavla: »Evo, sad je vrijeme milosno; evo, sad je vrijeme spasa«, naglasio je kako je upravo »ovaj trenutak naša šansa«, i da će naš najbolji odgovor na apostolov poziv biti »naša odluka da sada učinimo ono što se može s Bogom i to s onim Bogom, kako nam tumači pisac knjige Mudrosti, koji ne mrzi ni jedno biće koje je stvorio«, rekao je biskup i ustvrdio da i »u najgorem stanju naše nemoći, sebičnosti i zla postoji instanca Božjeg milosrda«. Pozvao je nazočne »da sa cijelim Božjim narodom na korizmenom hodu polaze od te čudesne činjenice da je Bog iznad zla, iznad naših nemoći i promašaja«.

„Pravo na grijeh“

S posebnim osjećajima poštovanja i zahvalnosti pozdravio je mostarsko-duvanjskog biskupa Ratka Perića. Započinjući svoj govor na temu »Svećenički život i poslanje u svjetlu Božjeg milosrda«, biskup Perić pozvao je nazočne da ono što im bude govorio ne dožive kao predavanje, već kao medita-

ciju o njima samima i o onima kojima su poslani kao pastiri. Podsjetio je kako nas je papa Franjo u ovoj Godini milosrda pozvao da na osobiti način prakticiramo djela milosrda, kojih brojem ima četraest, što tjesni, što duhovnih, naglasivši da je on za ovu prigodu izabrao samo jedno od njih, a to je duhovno djelo milosrda »grješnika opomenuti«. Duhovno djelo milosrda »grješnika opomenuti« je ponajprije djelo pravednosti, dužnost bratske opomene. Ustvrdio je da je vršenje dužnosti bratske opomene u aktualnom političko-kulturalnom kontekstu iznimno otežano jer se suvremeni liberalno-agnostički ljudi u zalaganju za brojna prava bore i za »pravo na grijeh«. Nijeće se pojam i činjenica grijeha, i to se nijekanje naziva samoostvarenjem čovjeka. Sloboda se ne doživljava kao dar, nego kao pravo. Za života raditi što se komu prohtije, a nakon smrti nikome za ništa ne odgovarati. Tim riječima je biskup Perić sažeo credo modernoga liberalnog naraštaja, kojeg je Isusovim rječnikom nazvao »preljubničkim i opakim naraštajem« te pozvao nazočne svećenike da se izdvoje iz njega.

Podsjetio je da je čovjek stvoren u stanju milosti, što znači u stanju izvorne svetosti i pravednosti. Ustvrdio je da je istočni grjeh otajstvo bezakonja, koje nikad nećemo do kraja proniknuti, jer je u nj uključena ne samo ljudska sloboda, nego i sloboda palih andela. Unatoč tome što je Bog prethodno upozorio čovjeka da će posljedica grijeha biti smrt, čovjek je ipak sagriješio, ubravši plod sa stabla spoznaje dobro i zlo. Stabla dobra i zla, to je naša savjest, ustvrdio je biskup Perić, zaključio je biskup Perić svoju meditaciju.

Uslijedio je kratki odmor, a nakon nje ga otvoren je razgovor o nekim aktualnim pastoralnim pitanjima. Najprije je biskup Antun nazočne svećenike i đakone pozvao i potaknuo da u vršenju duhovnog djela milosrda »grješnika opomenuti«, njihov odnos jednih prema drugima ne буде odnos ogovaranja, već evandeoski pristup bratske opomene. Potom ih je potaknuo da ove korizme organiziraju tzv. velike ispunjedi u župama na način predviđen u obredniku slavlja sakramenta pomirenja. Biskupijski povjerenik za pastoral mladih Ivan Certić ukratko je izvijestio o programu Svjetskog susreta mladih u Krakovu te o biskupijskom projektu formiranja animatora za rad u župnom pastoralu mladih. Biskup Škvorčević ukratko se osvrnuo na duhovno snažni dogadjaj nedavnoga Biskupijskog hodočašća u Svetu Zemlju te najavio da će ovogodišnja hodočašća u marijanska svetišta biti jake prigode slavljenja Božjeg milosrda. I ovoga puta stavio im je na srce brigu za duhovnu zvanja te je u vezi s tim povjerenik za pastoral duhovnih zvanja Marijan Pavelić izvijestio o nekim biskupijskim projektima. Podsjetio je nazočne na ovogodišnji Dan čišćenja pamćenja i spomena mučenika na Žalosni petak i potaknuo ih da ga u ovoj Godini milosrda dostoјno proslave, osobito u Jasenovcu i Staroj Gradiški.

Duhovna obnova završila je pokorničkim bogoslužjem koje je predvodio je biskup Perić.

U POŽEGI ODRŽANA MISA ZADUŠNICA ZA KARDINALA KUHARIĆA

Živimo evandeoske vrijednosti kako bi naše društvo bilo humanije

Piše: Robert Kupčak • Snimio: D. Mirković

Na 14. obljetnicu smrti zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Franje Kuharića 11. ožujka biskup Antun Škvorčević okružen s dvadesetak svećenika predvodio je za njega svečanu misu zadušnicu.

Ujedno su u predvečerje Dana grada Požege u molitvu bili uključeni i svi hrvatski branitelji, napose iz Požege, koji su položili živote za slobodu domovine i grada. Na slavlju je uz brojne vjernike sudjelovalo požeško-slavonski župan Alojz Tomašević sa suradnicima, gradonačelnik Požege Vedran Neferović sa suradnicima, predstavnici hrvatske vojske na čelu sa zapovjednikom požeške vojarne i drugi dužnosnici.

Hrabri duhovni vođa

Biskup je u pozdravu podsjetio na obljetnicu smrti kardinala Franje Kuharića, spomenuvši da nas njegov primjer potiče da u Godini milosrda zauzetije nastojimo u obitelji i Gradu ostvarivati evandeoske vrijednosti.

U homiliji je ukratko prikazao tijek njegova života, a potom je kazao: »U duhu Isusove rasprave sa Židovima u današnjem evanđelju možemo reći da znamo otkud Kuharić ljudski dolazi, ali jednak tako da iz vjere znamo od koga je primio poslanje koje je ostvarivao u svom svećeničkom i biskupskom služenju. U molitvi, razmatranju Božje riječi, životnom svjedočenju evandeoskih vrijednosti očitovao je kako je njegovo ljudsko znanje bilo prosvijetljeno vjerom, postalo mudrost kojom je nastupao, vjerodostojnost kojom je zračio. Nadbiskup Franjo Kuharić svojim je djelovanjem ostavio dubok trag u teškom hrvatskom 20. stoljeću. U doba komunističke vladavine bio je hrabri duhovni vođa koji se nije ustručavao na uljudan i argumen-

nam je blizu i kako upravlja našom povijesu. Nismo mogli slutiti da će Nacionalni euharistijski kongres u Zagrebu i u Mariji Bistrici 1984. pod njegovim vodstvom, nakon teškog iskustva nasilno suzbijenog 'hrvatskog proljeća' 1971., biti svojevrsnim zamačnjakom u slamanju okova komunističke neslobode i da će providnosnim doprinosom pape Ivana Pavla II., velikog prijatelja našega naroda, sve završiti priznanjem slobodne i neovisne Republike Hrvatske 1991. godine.« Biskup je ustvrdio kako je „nadbiskup Kuharić evandeoskom bistrinom volio svoju domovinu i narod, a da pri tom nije drugima oduzimao njihova prava ili ih mrzio. Dapače, znao je govoriti kako i hrvatstvo može biti obilježeno poganskim pristupom i kako ga treba pročišćavati da ne postane vulgarnom ideologijom, nespovijem s evandeoskim domobjubljem.« Biskup je pri kraju istaknuo: »Ostavio nam je baštinu bremenitu i časnu koju valja poštivati i od nje u sadašnjim okolnostima živjeti.« Zaključio je homiliju riječima: »Neka nadbiskup Franjo iz nebeske domovine moli s nama i za nas da u novim hrvatskim okolnostima znamo živjeti evandeoske vrijednosti po kojima će naše društvo živjeti humanizam po Isusovoj mjeri. Neka moli s nama da bl. Alojzije Stepinac bude što prije uzdignut na oltar svetih. Neka moli za našu Požešku biskupiju i za grad Požege čiji je počasni građanin bio za vrijeme svoga zemaljskog života.«

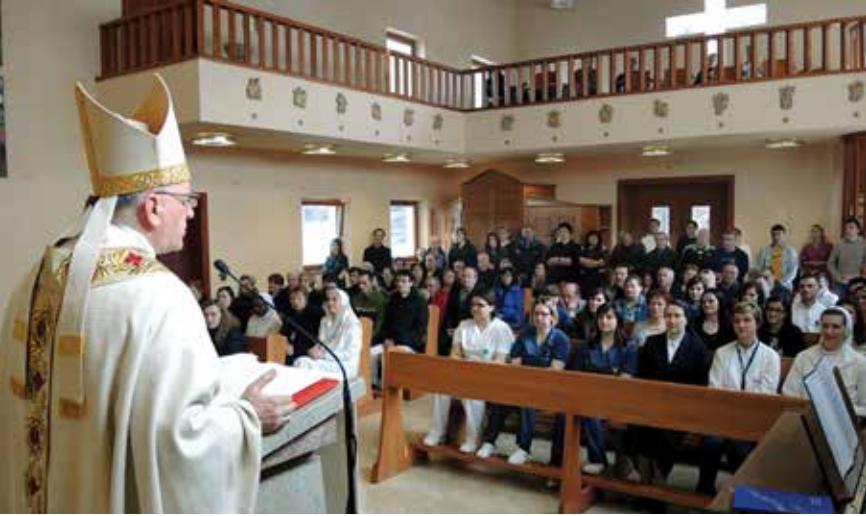
Na svršetku euharistijskog slavlja biskup je čestitao gradonačelniku i svim građanima Požege Dan grada, istaknuvši da je grad ponajprije ono što njegovi građani nose u svojim srcima i ostvaruju kao vrijednosti života te je povjerio kardinalu Franji Kuhariću da moli za nas kako bismo bili zauzeti za ono od čega je on živio i što je svjedočio.

BLAGDAN SV. IVANA OD BOGA U BOLNICI MILOSRDNE BRAĆE NA STRMCU

Kako se ponašamo prema čovjeku, takvi smo i prema Bogu

Piše i snimila: Višnja Mikić

Na blagdan sv. Ivana od Boga, ute-meljitelja bolničkoga reda Milosrdne braće, 8. ožujka, biskup Antun Škvorčević prevodio je misno slavlje u crkvi Specijalne bolnice za psihiatriju i palijativnu skrb „Sveti Rafael“ na Strmcu nedaleko od Nove Gradiške koju vode Milosrdna braća. S njima su koncelebrirali Goran Lukić, ravnatelj Biskupijskog Caritasa, svećenici Novogradiškog dekanata i bolnički dušobrižnik Robert Mackuljak. Na početku je prior Milosrdne braće Kristijan Sinković pozdravio biskupa, svećenike i druge sudionike slavlja. Biskup je zahvalio prioru za izraze dobrodošlice te svima čestitao blagdan svetog ute-meljitelja Ivana od Boga. Naglasio je da je današnje slavlje u bolničkoj crkvi jedna od jakih korizmenih točaka u Biskupiji tijekom Izvanrednog jubileja milosrda, protumačio uvjete postizanja jubilejskoga oprosta i zamolio Boga da po zagovoru sv. Ivana u naše nemoći, rane grijeha, sebičnosti i umiranja uđe pobjednička snaga njegova milosrda.

Vratiti se k себi

Na početku homilije biskup je zapitao na-zočne kako su, naglasivši da pitanje nije tek konvencionalno, usputno, nego životno. »Kako smo ti i ja, takav je zapravo svijet.

Ako smo mi loše i svijet je loše«, ustvrdio je biskup. Napomenuo je kako je sv. Augustin volio govoriti da nema dobrih ili loših vremena, nego ima dobrih ili loših ljudi po kojima su onda i vremena dobra ili loša. Podsjetio je na-zočne da se na političkoj i gospodarskoj razini u Hrvatskoj odvijaju mnoge rasprave u kojima nas se uvjerava kako će nam biti dobro kad se oko nas na određenim razinama poslažu neke stvari i ustvrdio da je »zapravo najveće pitanje kako složiti svijet, stvarnost i život u sebi i to ponajprije u našem srcu jer kako je on poslagen iznutra, takva je i stvarnost oko njega«. Današnji slavljenik sv. Ivan od Boga je primjer kakvi trebamo biti iznutra, duhovno sredeni, rekao je biskup i podsjetio na osnovne crte njegova života. Rođen je na današnji dan 1495. godine u Portugalu. Kad mu je bilo osam godina pobjegao je od kuće i otišao u Španjolsku, gdje je najprije radio kao pastir. Ubrzo je poželio biti nešto više pa je dospio i među vojниke i kao takav imao je prigode proći mnogim zemljama, po nekim tumačenjima bio je i u Ugarskoj blizu naših krajeva. Kad se nakon poduzeća vremena vratio u svoje rodno selo, rodiljili su mu već bili umrli, kažu od jada zbog odbjegloga sina. I on odlučuje ponovno otići od kuće, ali ovaj put ne da bi pobjegao od sebe, kako je to ranije bio učinio, nego da bi se vratio k sebi. A kako se mi ljudi vraćamo k sebi, uči nas Božja riječ koju smo navijestili, kazao je biskup.

Ljubav je netko, a ne nešto

Prva činjenica koju valja imati na pameti – tumači nam sv. Ivan u svojoj Poslaniči – jest da je Bog ljubav. »Ljubav nije nešto, nego netko, sav otvoreni za drugoga, koji posve živi za njega. Takvima nam se Bog objavlja u Isusu Kristu te u sebi znamo tko je on. Nitko od nas nije slučajno na ovome svijetu, nego se rodio po Božjem naumu. To znači, nastavio je biskup, da uvijek trebamo biti

svjesni kako nas je smislila i u život pozvala ljubav. Isus u današnjem evandeoskom ulomku svom sugovorniku, zakonoznancu, kaže kako upravo zbog toga što smo Božje djelo, prva zapovijed traži da ga ljubimo svim umom, srcem, snagama, to jest cijelovitošću svoga bića. Postoji i druga zapovijed o kojoj Isus govori, jednaka prvoj: »Ljubi bližnjega kao sebe samoga«. Biskup je nagnao da je prvo pitanje kako ćemo sami sebe ljubiti, a tek onda kako ćemo ljubiti bližnjega kao sami sebe. »To ne znači da nas Isus, na neki način, okreće nama samima, da sebe utvrđujemo u sebičnosti, nego nas poziva da sami sebe volimo zato što smo Božji stvorovi, djelo njegove ljubavi. Volim Boga kad volim sebe onako kako me voli On koji me pozvao u život i kad volim drugoga koji je jednak tako njegovo stvorenje.

Kako se konkretno živi ljubav prema bližnjemu, Isus je zakonoznancu zorno protumačio prispodobom o milosrdnom Samarijanцу u naviještenom evandeoskom ulomku. On nije ravnodušno prošao pored čovjeka koji je upao među razbojnike, poput dvojice svojih prethodnika, nego ga je vidio, sažalio se nad njim, pristupio mu, povio mu rane, odveo u gostinjac i pobrinuo se za nj. Desetak konkretnih djela učinio je ovaj stranac iz Samarie prema čovjeku upalom među razbojnike, istaknuo je biskup. »Biti vjernik nije umovanje o nečemu, već način života kojim trebamo ostvarivati svoj odnos prema čovjeku. Jer onako kako se ponašamo prema čovjeku, takvi smo i prema Bogu«, rekao je biskup, naglasivši da Isusov put do Boga ide preko čovjeka. Drugi vatikanski sabor i sv. Ivan Pavao II. uče da je čovjek put Crkve.

Isusov poziv upućen zakonoznancu: »Idi pa i ti čini tako« posvemašnjom ozbiljnošću prihvatio je i sv. Ivan od Boga koji je osnovao bolnički red Milosrdne braće te njegovo djelo po njima traje već gotovo 500 godina. Ono je dospjelo i do nas, najprije u Zagreb gdje je bolnica prestala djelovati početkom 20. stoljeća, a u novije vrijeme i u ovu bolnicu na Strmcu. »Radujem se što Bog zna pronaći načine i putove da njegovo milosrđe bude vidljivo i oplijivo u konkretnim djelima koje ljudi ostvaruju«, rekao je biskup. Zahvalio je svima koji ovde na Strmcu suraduju s Milosrdnom braćom i pristupaju čovjeku onako kako mu je pristupao Isus i po njegovu primjeru sv. Ivan od Boga.

Završavajući homiliju biskup je uputio molitvu sv. Ivanu od Boga da pomogne Milosrdnoj braći i svima koji s njima surađuju da bolnica na Strmcu zaista bude mjesto u kojem je Božje milosrđe blizu bolesnicima, koji traže lijeka, najprije za srce, a potom za tijelo.

PROSLAVA MUKE GOSPODNE – CVJETNICE U POŽEGI

Putem su-patnje i su-trpljenja ide se prema pobijedi života

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: D. Mirković

UNedjelju Muke Gospodnje – Cvjetnicu 20. ožujka, središnje slavlje u Požegi predvodio je dijecezanski biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s prepoštom Stolnog kaptola i katedralnim župnikom Ivicom Žuljevićem, kanonikom Stolnog kaptola i kancelarom Josipom Krpeljevićem te svećenicima iz biskupijskih središnjih ustanova.

Brojni vjernici okupili su se ispred crkve sv. Lovre, gdje im je biskup uputio sljedeće riječi: »Pozdravljam sve vas koji ste se s grančicama u ruci, otvorena i radosna srca, okupili ispred požeške drevne crkve sv. Lovre i koji ste nam se sa svojih bolesničkih kreveta ili iz drugih stanja nemoći pridružili putem televizijskog prijenosa. Svečanom procesijom i euharistijskim slavljem u našoj Katedrali želimo se spomenuti Isusova ulaska u Jeruzalem prije njegove muke i smrti te postati dionicima otajstva njegova prijelaza iz smrti u život. Poznato vam je da je po želji sv. Ivana Pavla II. Cvjetnica ujedno Dan mladih. Radujem se što na ovom slavlju sudjeluju brojna djeca iz požeške Katoličke škole koja je jučer, na svetkovnu sv. Josipa proslavila Dan škole, te naši mлади, napose iz Katoličke gimnazije. Izvršimo spomen Isusova ulaska u Jeruzalem živom vjерom. Neka palmine, maslinove i druge grančice koje ćemo sada blagosloviti budu znak našeg nutarnjeg raspoloženja prema Isusu Kristu kojeg pratimo na njegovu putu ponijenja i proslave.«

Nakon blagoslova grančica i naviještenog evanđelja o Isusovu ulasku u Jeruzalem, procesija je krenula u Katedralu. Svećani proglaši Muke Gospodnje po Luki otpjevala su trojica mlađih pjevača, prače-

proruku poučava kako su zapravo simpatični i lijepi oni koji preuzimaju tude terete, a osobito patnje i boli drugoga. Patnja i bol su dvije sastavnice našega života, koje ne uspijevam razumjeti. - Među nas je došao Isus Krist, Sin Božji, koji nam nije držao predavanja o boli i patnji, nego je jednostavno preuzeo na sebe našu tjelesnu bol te našu duhovnu i duševnu patnju, preuzeo je našu smrt. On je od početka do kraja - ne samo s nama - nego za nas. I to je posvjedočio u svojoj muci i smrti, preuzimajući naše patnje i boli, naša umiranja te mi više u tim stanjima nismo usamljeni i prepusteni samima sebi, nego je s nama On, jači od patnje i boli, jači od smrti - poručio je biskup Škvorčević.

Istaknuo je da je u današnjem Evandelu najsimpatičniji i najljepši sám Isus. Jer je bio za druge jer je bio do kraja za nas, preuzeo naše boli i patnje da bi ih preobrazio u smisao i život. – Vjerujem kako nam je poruka poprilično jasna, da trebamo svi zajedno, osobito ovoga Velikog tjedna, provjeriti jesmo li simpatični, to jest jesmo li spremni *syn-pathēin*, patiti s drugima, nositi boli drugih, živjeti za druge. To je onda ljepota koja zrači iz nas, to je snaga našega duha, kojim se pobeduju takva stanja te mi, sjedinjeni s Isusom Kristom, idemo prema smislu i pobjedi života, baš putem su-patnje i su-trpljenja – zaključio je biskup.

Na koncu misnog slavlja na kojem je pjevao katedralni mješovitim zborom. U homiliji je biskup Antun kazao kako je danas prava prigoda promisliti o pitanju tko je ovdje među nama u Požegi i u Hrvatskoj simpatičan i lijep. -Nekome će se učiniti da je to pitanje sporedno i neprimjereno za Cvjetnicu. Ali idemo pokušati vidjeti o čemu se radi. Mi redovito – i vi djeci i mlađi – smatramo simpatičnima one koji su mlađi, lijepi, imaju uređenu frizuru, skladno se odijevaju, oni koji su uspješni u školi, u sportu i u pjesmi, u poduzeću i na drugim razinama života. Pokatkad zavidimo takvima. No, želio bih vas upozoriti da grčka riječ *syn-pathēin* od koje dolazi hrvatska imenica simpatija znači su-trpjeti, su-patiti, zajedno s nekim biti jedno u njegovoj teškoj situaciji. To znači da simpatičan može biti i netko tko je stariji, tko možda tjelesno više nije lijep jer simpatija i ljepota ne proizlazi iz našeg izgleda, nego iz onoga što mi jesmo u svom srcu, u dubini svoga bića. Želio bih sada s vama kratko svratiti pogled tko je u današnjim svetim čitanjima, osobito u Evandelu u spomenutom smislu simpatičan i lijep. Je li simpatičan i lijep Poncije Pilat, koji osuđuje Isusa? Jesu li simpatični i lijepi oni koji viču: 'Raspni ga!'? Jesu li simpatični i lijepi oni koji su se potrudili Isusu krivo optužiti i na koncu ga razapeti? Tu se slažemo, sigurno nisu. No, simpatične i lijepi su one žene koje suočaju s Isurom. Simpatični i lijepi su oni koji su Isusu u trenutku patnje i smrti željeli biti blizu: njegova majka Marija, učenik Ivan, Šimun Cirenač koji mu je pomogao nositi križ, jezuitske žene – pojasnio je biskup.

Na koncu misnog slavlja na kojem je pjevao katedralni mješovitim zbor pod ravnateljom Alenom Kopunovićem Legetinom, a sve izravno prenosila Hrvatska televizija biskup je zahvalio svima na sudjelovanju.

Poseban prilog

HODOČAŠĆE POŽEŠKE BISKUPIJE U SVETU ZEMLJU

**Anđeoskim riječima upućenim
pastirima »Ne bojte se«, biskup je
ohrabrio hodočasnike da se ne boje
svoje malenosti i siromaštva,
nego da ih velikim povjerenjem i
radošću otvore Isusu Kristu
i njegovu djelovanju te on u njima
ostvari svoje djelo milosrđa,
po kojem će Hrvatska biti moćnija
od svega onoga što očekuje
iz ljudskih mogućnosti.**

**Učvršćeni vjerom u uskrsnuće,
snažno svjedočimo u hrvatskom
društvu stvarnost u koju nas je
Isus Krist smjestio.**

Požeška je biskupija od 16. do 23. veljače, u suradnji s Putničkom agencijom Ichtis d.o.o. iz Splita, organizirala hodočašće u Svetu Zemlju povodom 20. obljetnice svoga utemeljenja i Izvanrednog

jubileja milosrđa. Više od stotinu hodočasnika na čelu s biskupom Antunom Škvorčevićem i dvadeset svećenika, pod vodstvom Nataše Bulić i fra Miroslava Modrića, sletjevi u zračnu luku „Ben-Gurion“ u Tel Avivu, krenulo je autobusima prema Nazaretu, uspelo se 16. veljače na goru Karmel koja čuva spomen na sv. Iliju proroka te u karmeličanskoj crkvi Stella Maris imalo prvo slavlje svete mise

Avivu, krenulo je autobusima prema Nazaretu, uspelo se 16. veljače na goru Karmel koja čuva spomen na sv. Iliju proroka te u karmeličanskoj crkvi Stella Maris imalo prvo slavlje svete mise

Zemlja gdje je Bog govorio

Biskup je podsjetio hodočasnike kako su došli u zemlju gdje je Bog govorio, a mnogi ga čuli, među njima prorok Ilya i Isusova Majka Marija, te ih je pozvao da otvore sva osjetila srca te i oni na tragovima koje čuva Svetu Zemlju čuju Božju riječ u svoj njezinu dubini i snazi istine. Pored toga prikazao je Iliju kao borca za Božju jedinstvenost naspram Baalova idola, a čovjeka kao biće transcendencije po vjeri u Boga i moralno djelovanje te je pozvao hodočasnike da se obnove u tim proročkim dimenzijama svoga života i u hrvatsku zemlju gdje je sve agresivniji pristup čovjeku kao jednodimenzionalnom proizvodno-potrošačkom i moralno zapuštenom biću s hodočašća ponese ozdravljajuće iskustvo čovjeka opredijeljena za Boga i učvršćena u temeljnim vrijednostima koja humaniziraju njegov osobni i društveni život.

Moć vode

Program hodočašća krenuo je od Nazareta, mjeseta Isusova začeća, preko Galileje prema Judeji i Jeruzalemu gdje je Gospodin mukom, smrću i uskrsnućem izvršio svoje mesijansko poslanje oslobođenja čovjeka od grijeha i smrti. Na svakom mjestu povezanom s Isusovim djelovanjem fra Miro i gđa. Nataša upoznali su hodočasnike s povijesnim i arheološkim tragovima, a biskup Škvorčević uputio vjersko-teološku poruku. Silazeći 17. veljače prema Galilejskom jezeru, svratili su se u Kanu gdje je biskup podsjetio kako je Marija na svadbenoj svečanosti uvela Isusa u jednu mladu obitelj čijom je snagom ljubavi moguće u braku pobijediti nemoć sebičnosti, upozorila je kako je potrebno činiti ono što Isus kaže te po njegovu znaku pretvaranja vode u vino pomogla učenicima prepoznati tko je Isus i da ostanu trajno s njime. Uz obalu Genezaretskog jezera posjetili su više lokalita, među ostalim Tabghu, mjesto umnažanja kruha, crkvu Petrova prvenstva s biskupovim izlaganjem o Crkvi koja nije organizacija nego organizam živoga uskrslog Krista, zajedništva izgrađenog na poslanju apostola i biskupa kao zbara apostolskih nasljednika. Otišnuli se na jezero gdje je biskup protumačio kako je Isus po jednostavnim svakodnevnim prirodnim stvarnostima poput vode i kruha otkrivač dublju, otajstvenu razinu našeg postojanja u koju nas želi uvesti. Osvijetlio je višestruko značenje vode, napose njezinu moć da uz malo topline u posijanom sjemenu pokrene klicu te ona izraste u stabljiku i donese obilat rod. Upozorio je kako po Isusovu nalogu voda na koju zazivamo moć Duha Svetoga, postaje sakramentalno moćnوم u krštenju pokrenuti u nama nadnaravni život, uvesti nas u zajedništvo Isusove sudbine prijelaza iz smrti u život.

Ljubav je umiranje da bi života bilo

Hodočasnici su u crkvi izgrađenoj iznad Petrove kuće koja je bila Isusov svojevrsni dom, slavili svetu misu, tijekom koje je biskup podsjetio da se iz ove crkve - osim navedene kuće vidi sinagoga gdje je Isus

Crkva Petrova prvenstva

Vožnja Genezaretskim jezerom

Vožnja Genezaretskim jezerom

dočasnike da se obnove u opredjeljenju za Isusovo umiranje te u njima pobijedi život. Nakon svete mise posjetili su Brdo blaženstava i još neka sveta mjesta.

Misa u crkvi iznad
Petrove kuće

Snaga Duha Svetoga

Sljedeći dan, 18. veljače bio je posvećen Nazaretu. Središnji događaj bio je slavlje svete mise na glavnom oltaru Bazilike Isusova navještenja. Biskup je podsjetio kako je ovdje Bog s jednostavnom djevojom Marijom iz Nazareta, po Sinu svome rođenom od Djelice započeo ostvarivati svoj naum o novom čovjeku. Istaknuo je da nam Nazaret svjedoči kako Bog voli male i maleno, da je sve njegovo usmjerenje na čovjeka za kojeg

Svećenici Požeške biskupije u bazilici Isusova navještenja u Nazaretu

Vjernici ispred bazilike Isusova rođenja u Betlehemu

djeluje i po malenom ostvaruje svoje veliko djelo. Pozvao je hodočasnike da svoj naoko maleni život otvore Bogu kako bi se u njima mogao ostvarivati veliki njegov naum. Kazao je da nam Nazaret po Djevici koja je začela po Duhu Svetom još svjedoči kako se prodror života prema njegovu konačnom stanju može dogoditi samo snagom Duha, i da se on upravo tako počeo ostvarivati u Isusu Kristu, kako je to sam Isus protumačio u nazaretskoj sinagogi. Upozorio je biskup da Isus u svom rodnom gradu nije mogao učiniti čuda jer mu nisu vjerovali, te je pozvao hodočasnike da se ovdje ponovno uvrste među učenike koji mu vjeruju te otvaraju svoje živote moći njegova Duha i njegovoj pobjedi nad smrću. Protumačio je

također značenje molitve „Andeo Gospodnji navještio Mariji“. Pod vodstvom fra Matije Hećimovića iz nazaretske franjevačke zajednice, rodom iz župe Bučje u Požeškoj biskupiji, hodočasnici su razgledali Baziliku, napose prostore nekadašnjeg nazaretskog naselja i po predaji kuću navještenja, crkvu sv. Josipa i druge znamenitosti, sudjelovali u podne na zajedničkoj molitvi „Andeo Gospodnji“ nakon koje je biskup podijeli blagoslov svima nazočnima.

Ozdravljenje od grijeha

Krenuli su nakon toga prema brdu Taboru, gdje je biskup progovorio o značenje Isusova preobraženja snagom Duha Svetoga, kamo je poveo čovjeka svojom mukom i

uskrsnućem, za razliku od pretvorbe koja ostaje na izvanjskoj razini, nerijetko nečasnoj, kao što se to dogodilo i u Hrvatskoj u tzv. pretvorbi društvenog vlasništva u privatno. Upozorio je na slavonsku hrastovinu kojom je izgrađen svod crkve Isusova preobraženja, a koju je pribavio franjevac Franković, rođen u Štivici, dugogodišnji član zajednice na Taboru. Put je potom vodio pokraj novozavjetnog mjesta Nain, koje podsjeća na uskrišenja mrtvog sina jedinca u majke, gdje je biskup ukazao na sv. Augustinu koji je u svojem obraćenju od zlog mladenačkog puta prepoznao uskrišenje od mrtvih na radost njegove majke Monike, te protumačio kako je tjelesno uskrišenje samo znak Isusove moći ozdraviti čovjeka

Crkva Isusova preobraženja na brdu Taboru

od grijeha po kojem je on ranjen na smrt a koje nazivamo uskrsnuće. Hodočasnici su se spustili u dolinu rijeke Jordan te preko Jerihona uzišli u Jeruzalem podsjećajući se na usputnim mjestima dogadaja iz Isusova života. Prolazeći pustinjskim putom između Jerihona i Jeruzalema pročitali su evanđeoski ulomak o milosrdnom Samarijancu što je bila prigoda biskupu protumačiti hodočasnici značenje milosrda u godini Izvanrednog jubileja milosrda.

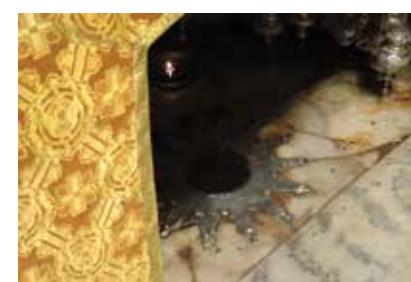
Ne bojte se!

U Betlehemu su se smjestili u hotel nedaleko bazilike Isusova rođenja, u koju su se uputili sutradan, 19. veljače, posjetili mjesto rođenja, pojedinačno poljubili zvijezdu koja svjedoči o tom odgađaju te su u crkvi sv. Katarine slavili svetu misu. Biskup je čestito nazočnima Božić u korizmi, istakнуvši da smo na mjestu gdje je rođenje Sina Očeva u siromaštvo betlehemske štalice, znak naizgledne nemoći ljubavi, koja će se na

vrhuncu očitovati u njegovoj odbačenosti, osudi i ubojstvu na krizi te tako pobijediti smrt. U homiliji biskup je podsjetio na strategiju cara Augusta, koji popisuje pučanstvo svoga carstva, da bi izmjerio svoju moć koja ide samo do smrti, upozorio na Božju strategiju u Isusu Kristu koji putem siromaštva i odbačenosti ostvaruje svoju moć pobjede i same smrti. Andeoskim riječima upućenim pastirima „Ne bojte se“, biskup je ohrabrio hodočasnike da se ne boje svoje malenosti i siromaštva, nego da ih velikim povjerenjem i radošću otvore Isusu Kristu i njegovu djelovanju te on u njima ostvari svoje djelo milosrda, po kojem će Hrvatska biti moćnija od svega onoga što očekuje iz ljudskih mogućnosti. Kazao je da tim putem omoguće da u domovini svaki dan bude Božić. Hodočasnici su razgledali spilju „Mlijeka“, spilju sv. Jeronima i druge betlehemske zanimljivosti te se popodne uputili u Ain Karem gdje su posjetili spomen crkvu susreta Marije i Elizabete te crkvu sv. Ivana Krstitelja, gdje

Crkva susreta Marije i Elizabete u Ain Karem

Zvijezda u bazilici Isusova rođenja u Betlehemu

Hodočasnici na trgu ispred bazilike Isusova rođenja u Betlehemu

Misa u crkvi
svete Katarine
u Betlehemu

Crkva je živi organizam

Sljedećeg dana, 20. veljače požeški hodočasnici posjetili su sveti grad Jeruzalem, Sion s dvoranom posljednje večere, ostatke franevačkog samostana gdje je u 15. stoljeću živio sv. Nikola Tavelić, podnijevši mučeničku smrt za Isusa Krista, i crkvu Marijina usnuća. Biskup je ovđe upozorio kako u Jeruzalemu ne susrećemo spomenik podignut Isusu Kristu, niti neka velika zdanja koja bi na njega podsjećala, da su se i povijesni događaji protivni kršćanstvu pobrinuli da ima malo očuvanih vidljivih i opipljivih tragova. Istaknuo je kako je Isusovo djelo u ljudima, ponajprije u apostolima koje je na posljednjoj večeri opunomoćio da u njegovu ime vrše spomen-čin, svetu euharistiju, obnavljaju njegovu žrtvu na križu po kojoj je prisutna njegova ljubav pobjednica nad smrću, čini nas njezinim dionicima i izgradije u zajedništvo Crkve, koja nije ljudska organizacija, nego njegov živi organizam.

Uputili su se potom na Maslinsku goru, posjetili mjesto Isusova uzašača, crkvu Očenaša, kapelu „Gospodin je plakao“ odakle puca poseban pogled na Jeruzalem, gdje je biskup hodočasnici uveo u vjerničko značenje svih događaja vezanih za spomenuta mjesta. U Getzemanskom vrtu u crkvi Isusove smrtnе tjeskobe slavili su svetu misu. Biskup ih je podsjetio kako je ovđe Sin Očev u krvavom znoju očitovao svu težinu ljudskog grijeha i zla, kao i Božji odgovor

Jedna od postaja
križnog puta
u Jeruzalemu

okupljujući se i na ruševinama spomenutih zdanja, te je tako u njima pobjedio Duh. Pozvao je hodočasnike da se obnove u toj svijesti pripadnosti Isusove Crkve, da je vole i budu njezinim živim članovima u hrvatskom društvu.

Povjerenje Božjem milosrđu

Hodočasnici su posjetili potom i Zapadni zid, tzv. Zid plača, Židovsku četvrt da bi se uputili u Samostan bičevanja te ondje započeli križni put, koji ih je vodio preko Via dolorosa do Bazilike sv. groba. U crkvi Isusova bičevanja pozdravio ih je fra Tomislav Vuk, rodom iz Cernika u Požeškoj biskupiji, trenutačno profesor na Biblijском institutu u Jeruzalemu. Križni put je predvodio biskup Antun zajedno sa svećenicima hodočasnicima.

Uputili su se potom na Maslinsku goru, posjetili mjesto Isusova uzašača, crkvu Očenaša, kapelu „Gospodin je plakao“ odakle puca poseban pogled na Jeruzalem, gdje je biskup hodočasnici uveo u vjerničko značenje svih događaja vezanih za spomenuta mjesta. U Getzemanskom vrtu u crkvi Isusove smrtnе tjeskobe slavili su svetu misu. Biskup ih je podsjetio kako je ovđe Sin Očev u krvavom znoju očitovao svu težinu ljudskog grijeha i zla, kao i Božji odgovor

Snaga Božje riječi

U nedjelju, 21. veljače hodočasnici su pokraj Betlehema posjetili Pastirsку poljanu te se uputili prema dolini rijeke Jordana, zaustavili se u pustinji da bi se podsjetili na Isusovo napastovanje, svratili se na mjesto gdje je prema predaji Ivan krstio Isusa na rijeci Jordanu. Biskup je protumačio značenje Ivana nova krštenja za razliku od današnjeg Isusova krštenja te su svi svećano obnovili svoja krsna obećanja i u znak toga poštkopili se jordanskom vodom. Otputovali su potom u Jerihon gdje su u crkvu Dobrog pastira slavili svetu misu. Spomenuli su se onoga što se zbilo u Jerihonu, napose ozdravljenja Bartimeja, sina Timejeva, slijepca od rođenja, Isusova susreta sa Zakejom u njegovoj kući te značenja koja ti događaji imaju još danas. U homiliji biskup se posebno zaustavio na Isusovu četrdesetodnevnom boravku u nedalekoj pustinji, te protumačio kako je on bio ondje napastovan od davla a kušan od Oca. Protumačio je kako je svaki čovjek biće ograničene slobode koja ne određuje što je zlo a što dobro, da je ranjen iškoniskim grijehom, napastovan od Zloga da se prikloni zlu, da je na taj način Zli pristupio i Isusu, nagovarači ga da se opredijeli ići putem bogatstva, časti i slave, što je Isus odbio pozivajući se na snagu Božje riječi i posvemašnjeg životnog opredjeljenja za Oca. Biskup je naglasio da

milosrđa na to stanje. Upozorio je kako je u tom krvavom Isusovu znoju na svoj način prisutna i Judina izdaja, Petrovo zatajenje, odreknuće od Učitelja i bijeg učenika, ali i Božja neslomljiva vjernost upravo takvom čovjeku, koji svojim obraćenjem postaje njezinim dionikom. Istaknuo je Isusovu na smrt spremnu slobodu kojom je odgovorio na stanje zla i smrti, preuzeo ih na sebe da bi ih pobijedila ljubav jača od smrti, milosrđe koje je iznad nemoći zla. Pozvao je hodočasnike da na ovom mjestu i u ovom slavlju očituju Isusu poljubac vjernosti, povjere Božjem milosrđu svoje nemoći i umiranja, budu izlječeni njegovom krvlju vjernosti i ljubavi. Na svršetku slavlja svi su hodočasnici na čelu s biskupom i svećenicima poljubili stijenu za koju se vjeruje da je bila svjedokom Isusova krvava znoja zajedno sa okolnim tisućnjitim maslinama. Na slavlju je sudjelovao i Pjer Šimunović, hrvatski veleposlanik u Tel Avivu, koji je nakon mise pozdravio biskupa i hodočasnike.

Nadpovjesni događaj
U homiliji biskup je među ostalim istaknuo da postoje odredene povijesne činjenice o Isusu Kristu, poznate svim Židovima, koje spominje sv. Petar u svom govoru na Pedesetnicu: da je Isus prošao zemljom čineći velika znamenja, da je bio ubijen i položen u grob, ali da je treći dan uskrsnuo, čemu je on s apostolima svjedok. Biskup je pojasnio kako je o Isusovu životu i smrti moguće pratiti znanstvene radove i utvrđivati činjenice o onome što pripada povijesti. Ali da to nije moguće s Isusovim uskrsnućem jer je ono stvarnost više razine, nadpovjesni događaj koji se zbij u povijesti. Kazao je da Isus nije razvijao nikakvu teoriju o uskrsnuću, nego je navještao svoje uskrsnuće, da se četrde-

Hodočasnici na riječi Jordan

je samo Isusu pobijedio zamke Zloga, te je pozvao hodočasnike da i sami nastoje upravo u Isusu Kristu biti jačima od davolskih lukavosti. Uputili su se potom u Kumran, upoznali se sa životom Esena, nalazištima svetopisamskih svitaka a napose sa životom sv. Ivana Krstitelja i s nedalekom Masadom. Imali su prilike okupati se u Mrtvome moru i uskusiti njegovu posebnost.

Najpotresnija svemirska točka

Posljednjeg dana, 22. veljače požeški hodočasnici u ranim jutarnjim satima zajedno s jeruzalemskom franevačkom zajednicom sudjelovali su u Bazilici svetoga groba na mjestu Isusova groba, odnosno uskrsnuća na svečanom euharistijskom slavlju koje je predvodio biskup Škvorčević a pjevali spomenuti franevcu. Biskup je u uvodu kazao da se nalazimo na najpotresnijoj zemaljskoj i svemirskoj točki gdje je Sin Očev, predan u ruke ljudi, osuden i ubijen, položen u grob i iz njega slavno ustao, pobijedio smrt i uveo čovjeka i sve stvoreno u konačno stanje punine života na koje ih je pozvao Bog. Kazao je nazočnima da je tako pobijedilo milosrđe, i da u Godini milosrđa upravo ovđje povjere Isusu Kristu svoje vlastite nemoći i umiranja, svoje obitelji i cijeli naš narod, napose svoju Požešku biskupiju o 20. obljetnici njezina utemeljenja.

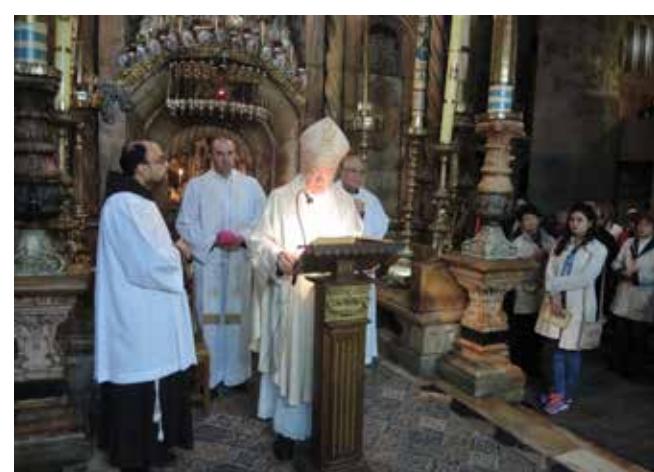
Nadpovjesni događaj

U homiliji biskup je među ostalim istaknuo da postoje odredene povijesne činjenice o Isusu Kristu, poznate svim Židovima, koje spominje sv. Petar u svom govoru na Pedesetnicu: da je Isus prošao zemljom čineći velika znamenja, da je bio ubijen i položen u grob, ali da je treći dan uskrsnuo, čemu je on s apostolima svjedok. Biskup je pojasnio kako je o Isusovu životu i smrti moguće pratiti znanstvene radove i utvrđivati činjenice o onome što pripada povijesti. Ali da to nije moguće s Isusovim uskrsnućem jer je ono stvarnost više razine, nadpovjesni događaj koji se zbij u povijesti. Kazao je da Isus nije razvijao nikakvu teoriju o uskrsnuću, nego je navještao svoje uskrsnuće, da se četrde-

Istoga dana hrvatski hodočasnici posjetili su još neka sveta mjesta u Jeruzalemu te su navečer u betlehemskom hotelu zajednički zaključili svoj program. Sutradan, 23. veljače poletjeli su zrakoplovom prema hrvatskoj domovini, ispunjeni zahvalnošću i dubokim iskustvom vjere, poželjevši se ponovno vratiti na sveta mjesta Isusova života.

Trg ispred bazilike
Svetoga groba

Misa u crkvi Isusove smrte tjeskobe u Getzemanskom vrtu

ODRŽAN 18. BISKUPIJSKI KRIŽNI PUT MLADIH POD GESLOM »MILOSRDNI KAO OTAC«

Naći se ponovno u Očevu zagrljaju

Piše: Josip Krpeljević • Snimio: M. Voronjecki

»Osobito je važno da vi mlađi znadete, kad god vas možda netko prezre zbog vaših slabosti i grijeha, da vas Bog nije osudio. Dodite mu, On vas čeka raširenih ruku! Ali, naravno, očekuje od vas da mu kažete kako ste shvatili da ste sagrijesili i da ste mu se zato vratili«

U subotu i nedjelju, 5. i 6. ožujka održan je 18. biskupijski križni put mlađih pod gesлом »Milosrdni kao otac«. Mladi iz svih dijelova Požeške biskupije okupili su se ujutro 5. ožujka ispred župne crkve sv. Leopolda Mandića u Virovitici.

Put ih je vodio preko Milanovca, Jasešnja, Removca do Đulovca gdje su stigli u kasnim popodnevnim satima. Po dolasku u Đulovac slavili su svetu misu u župnoj crkvi Duha Svetoga. Usljedio je duhovni program nakon kojega su se hodočasnici uputili u mjesnu osnovnu školu na noćenje. Sutradan, 6. ožujka, mlađi kojima se priključilo još nekoliko stotina hodočasnika, ukupno oko 1200 hodočasnika, okupili su se ispred župne crkve u Đulovcu i krenuli prema Levinovcu, Humu i Voćinu. Prolaskom kroz sveta vrata ušli su u sjetištu crkvu, koja je u ovoj Godini milosrda oprosna crkva. Vrhunac Križnoga puta bila je sveta misa koju je predvodio biskup Antun Škvorčević u koncelebraciji s katedralnim župnikom i prepoštom Stolnoga kaptola Ivicom Žuljevićem, povjerenikom za pastoral mlađih Ivanom Certićem te petnaestak svećenika.

Bog nas ne osuđuje

Na početku homilije biskup Antun Škvorčević pozdravio je sve organizatore križnoga puta mlađih na čelu s Ivanom Certićem, svećenike i vjeroučitelje koji su s mlađima bili ova dva dana, na što su mlađi oduševljeno zaplijeskali. Biskup je ustvrdio da su najveći pljesak zasluzili oni, mlađi hodočasnici koji nisu ostali sjediti kod kuće, već su se odvažili poći na biskupijski križni put. »Zašto ste krenuli?«, upitao je biskup okupljeno mnoštvo mlađih. Posjetio ih je na odlazak od kuće i povratak jednog mladog čovjeka o kojem govori današnje evanđelje. »Jedan od dvojice sinova napustio je očev dom, otišao od kuće i počeo živjeti kako ne valja. Međutim, na koncu se odnekud u njegovu srcu i savjesti pojavi-

Previše je kod nas mrmljanja

Govoreći o starijem sinu iz prispodobe koji je ostao kod kuće, biskup je naglasio da se on svojim prigovaranjem oču svrštao među farizeje i pismoznance za koje Luka na početku današnjeg evanđelja kaže da su mrmljali zbog toga što se Isus družio s carinicima i grješnicima. Ustvrdio je da na različitim razinama života u Hrvatskoj, od političke do gospodarske, ima puno onih

koji mrmljaju i prigovaraju, koji rade jedni protiv drugih i zapitao se »kamo ćemo stići s takvima koji ne znaju zapeti, udružiti plemenite i dobre snage i učiniti ono što je potrebno«. Dodao je: »Ali kad se vi mlađi ne želite svrstati među takve, nego svoje životne snage plemenitosti, duha, uma i srca složite zajedno, vi svjedočite kako ste sposobni ostvariti neke prodore u Hrvatskoj, koji vode do Boga, do smisla. Taj se prodor događa kad se opredijelite za vrijednosni sustav koji ste naučili od Isusa Krista, da je čovjek osoba koju je smislila Božja ljubav, da je čovjek jedinstveno i neponovljivo biće, slobodno, koje ima svoje dostoјanstvo, stvoreno kao muško i žensko za bračno zajedništvo ljubavi iz kojeg se rada novo potomstvo. Vi ste i ovim križnim putem posvjedočili: »Ne prihvaćamo ideološku pomutnju o čovjeku, znamo tko smo po Božjem naumu i što s njime hoćemo, zato ne ostajemo stajati kraj puta, nego s njime koračamo putem koji vodi k cilju« rekao je biskup. Ohrabrio je mlađe: »Buditakvi i ostanite takvi s Isusom Kristom!«

Izvor života

Tumačići ulomak iz Druge poslanice Korinćanima u kojem sv. Pavao uvjerava da nas je Bog pomirio sa sobom u Isusu Kristu, preuzevši na sebe naše grijeha i umiranje, biskup je istaknuo: »Po Kristu, u Kristu i s Kristom – to je Božja formula za nas, za naš smisao i za naš ljudski hod. Kakvog li programa, kakvog li projekta Božjeg o vama!« Pozvao je mlađe da se obnove i učvrste u toj svijesti, da se ne boje života. Posjetio ih je potom na pojam smrti i kazao kako nam Isus danas u evanđelju pomaže shvatiti kada se ona događa u nama. Upozorio je kako današnje evanđelje dva puta govorí da je sin koji je otišao od Oca i vratio se bio izgubljen i našao se, bio mrtav i oživio. Drugim riječima, ne počinjemo umirati onda kad tjelesno obolimo, smrt nastupa kad odlutamo od Boga, kad smo daleko od Onoga koji nas je smislio i koji je izvor života, koji je ljubav, milosrde, praštanje, veći od zla i jači od smrti. Kad god nastojimo iskreno i posverena živjeti duboko povezani s Bogom, biti u zajedništvu s njime, on svojim milosrdem lijeći naš grijeh te više nismo izgubljeni, nismo duhovno mrtvi. »Ne dopustite da negdje na putu zastanete i duhovno umrete, nego živate ruku pod ruku s Bogom, trudite se oko vrijednosti života i budite opredijeljeni za ono što je veliko, plemenito i ne boje se dobrat! Uđite s tom svješću u škole, u obitelji i s ovoga Križnoga puta Hrvatskoj donesite Božju blizinu, njegovo svjetlo i utjehu«, poručio je biskup mlađim hodočasnicima.

Prihvativimo žrtvu

Govoreći o evanđeoskom događaju odlaska mladeg sina od Oca, biskup je među ostalim spomenuo i pitanje odlaska mlađih ljudi iz Hrvatske zbog pronalaženja radnih mjeseta u inozemstvu. »Kad god ode jedan mlađi čovjek, jedna mlađa obitelj, da bi joj negdje drugdje bilo bo-

je, to nije grijeh, ali jest osiromašenje. Vi dobro znadete«, podsjetio je biskup, »da se postaje pobednikom onđe gdje postoji spremnost na žrtvu, spremnost da se iz ljubavi založi život za određene vrijednosti, ustvrdivši da postoje i veće vrijednosti od materijalnoga standarda«. Biskup je pozvao mlađe da, pri donošenju odluke hoće li ostati u domovini ili otići, dobro promisle koje su im vrijednosti najvažnije u životu. »Volio bih da ostanete u domovini«, poručio je biskup jer nas iskušto uči da »oni koji jednom odu teško se vraćaju« i da su to redovito »odlasci bez povrataka«, a mi bez mlađih, bez njihova žara, plemenitosti i energije duha, postajemo siromašniji, Hrvatska ostaje bez budućnosti. »Hajdemo prihvati žrtvu i uložiti ljubav za ovu domovinu i ljude, promišljati kako ovdje organizirati život, zauzeti se snažnije za to da vi mlađi imate radno mjesto u Hrvatskoj i da ga ne morate tražiti negdje drugdje. Radimo na tome i molimo za to«, zaključio je biskup. Obratio se molitvom Isusovoj Majci da posreduje kako bi Isus Krist bio istinska snaga i svjetlost mlađih da se ne izgube kada dođu teški životni trenutci, nego da u njima pobijedi život i stignu k cilju koji im je Bog postavio. Završavajući homiliju biskup je mlađe posjetio i na vrijednost duhovnog zvanja, rekvasi im da Bog, pokrećući njihova mlađenacka srca na velikodušnost prema vrijednostima života, poziva neke u svećeničko ili redovničko zvanje u kojem će služiti njegovu naumu o novom čovjeku u Isusu Kristu, služiti novoj Hrvatskoj.

Na koncu misnog slavlja biskup je spomenuo kako su se mlađi svojim dvodnevnim križnim putom pridružili onima koji su na poticaj pape Franje kod nas i u svijetu bdjeli 24 sata s Gospodinom, napose s voćinskim župljanimima koji su održali spomenutu molitvu. Još jedanput

je zahvalio mlađima što su se opredijelili poći na ovaj križni put i u svojim se srcima ispunili iskustvom Božjeg milosrda. Spomenuo je da su među njima na križnom putu bili i svećenički aspiranti iz požeškog Kolegija, te je pozvao mlađe da ih ohrabre kako bi ostali vjerni putu kojim su krenuli, na što su nazočni odgovorili gromoglasnim pljeskom. Pozvao je mlađe da ponovno dodu u Voćin 14. svibnja kad u ovo svetište hodočaste učenici katoličkih gimnazija iz Požege i Virovitice te drugi mlađi.

PAPIN DAN U POŽEŠKOJ KATEDRALI

Budućnost ovisi o našem odnosu prema Bogu

Prigodom treće obljetnice izbora kardinala Jorghe Marija Bergoglia na službu nasljednika sv. Petra u nedjelju 13. ožujka biskup Antun Škvorčević zajedno s Ivicom Žuljevićem, župnikom i prepoštom Stolnog kaptola, svećenicima iz središnjih ustanova i gradskih župa predvodio je euharistijsko slavlje u požeškoj Katedrali.

U pozdravu je podsjetio na glavne događaje iz trogodišnjeg služenja pape Franje te pozvao nazočne vjernike da zahvale Bogu što nam ga je darovao i mole za njegovo daljnje blagoslovljeno predvođenje Crkve u suvremenom svijetu.

U homiliji je biskup na temelju svetih čitanja podsjetio kako redovito procjenjujemo u kakvom smo životnom stanju uspoređujući sebe sa stvarnošću koja nas okružuje: s obzirom na novac, radno mjesto, društveno značenje, zdravlje, na svoje ukućane, susjede, školu i dr. Kazao je kako nas današnja biblijska čitanja snažno podsjećaju da naša budućnost ovisi ponajprije i na koncu od našeg odnosa prema Bogu. Uzakao je na Božju riječ upućenu Židovima u babilonskom sužanstvu preko proroka Izajje kako će ih on povesti iz tog stana u slobodu, obnavljajući na svoj način čudesan izlazak iz Egipta, uvjera-

vajući ih: „Ne spominjite se onoga što se zabilo, niti mislite na ono što je prošlo. Evo čim nešto novo; već nastaje: Zar ne opataže?“ Biskup je spomenuo da se ta novost i ulazak u obećanu zemlju konačno ostvario u Isusovu uskrsnuću, u kojem je čovjek oslobođen smrti unesen u puno zajedništvo Božjeg života. Protumačio je kako je Isus, oprاشtajući preljubnici njezin grijeh u današnjem evandelju naznačio da se uskrsnuće, prijeđe iz neslobode grijeha u slobodu, iz smrti u život snagom Božjeg milosrda dogada već ovđe na zemlji te da bi ga trebalo svakodnevno iskusiti tako da od tog istog Božjeg milosrda tražimo opro-

štenje grijeha i da ga svjedočimo onima s kojima živimo. Osvrnuo se na pojedinočnost iz evandeoskog prikaza te je zaključio kako konačnu procjenu o stanju svoga života možemo napraviti samo mјereći kakvi smo u odnosu prema Isusu Kristu, pobedniku nad smrću kako to čini sv. Pavao u današnjem drugom čitanju.

Pri svršetku svete pričestи nazočni su otpjevali „Tebe Boga hvalimo“ i tako izrazili zahvalnost za papu Franju i njegovu službu Petrova nasljednika te uputili Bogu molitvu pape Franje u Godini milosrda i otpjevali geslo „Milosrdni kao Otac“.

Katolička gimnazija i Caritas u akciji

Organizirali turnir »Nisi sam« za Stjepana Segečića

Kao i prethodnih godina Katolička gimnazija u Požegi pod geslom „Nisi sam“ i ove je korizme u suradnji s Caritasom Požeške biskupije organizirala humanitarni malonogometni turnir školske djece rođene 2005. i mlađe, koji je održan 5. ožujka u Sportskoj dvorani „Tomislav Pirc“ u Požegi. Sudjelovalo je 12 ekipa iz četiriju županija koje su odigrale 26 utakmica.

Prvo mjesto osvojila je ekipa iz Batrine, župa Nova Kapela, drugo ekipa iz Požegе i treće ekipa iz Vinkovaca. Od ulaznica i drugim putem prikupljan je novac za po-

moć Stjepanu Segečiću, učeniku petoga razreda osnovne škole, koji ima dijagnozu hidrocefala i spine bifide, bolesti koja mu je oduzela donje ekstremitete, uzrokuje tremor tijela i ispad u mimici lica. Stjepan je imao više operacija, posljednju u Njemačkoj te će novac od humanitarne akcije pomoći njegovim roditeljima u sveemu što poduzimaju za poboljšanje njegova zdravstvenoga stanja.

Na završnoj utakmici turnira, uz roditelje Stjepana Segečića bio je i biskup Antun Škvorčević, ravnatelj Caritasa Požeške bi-

PROSLAVA SVETKOVINE SVETOG JOSIPA U SLATINI

Živeći po Božjem zakonu činimo najbolje za sebe i domovinu

N a svetkovinu sv. Josipa zaručnika BDM 19. ožujka biskup Antun Škvorčević pohodio je Župu svetoga Josipa u Slatini i predvodio misno slavlje. Domači župnik Dragan Hrgić pozdravio je biskupa, svećenike i brojne vjernike. Biskup je u uvodnoj riječi spomenuo kako je poslanje sv. Josipa bilo da uz Blaženu Djevici Mariju bude blizu Isusu Kristu i posluži njegovu poslanju te da on svojim zagovorom želi pomoći da Sin Božji bude blizu u životu svakoga od nas, u obitelji i društvu.

Josipova šutnja

Homiliju je započeo citirajući paradoksalno izraženu misao engleskog pisca Th. Harduya o sv. Josipu: „Zadovoljstvo je slušati šutnju toga čovjeka“. Naime, kad god sv. Josip nastupa u evandeoskim zapisima, on šuti. Ne zato što ne bi imao što reći, nego zato što svoj život želi izgraditi s Bogom, stoga ne nastupa pred njim svojim govorom, nego se zaustavlja u šutnji, kako bi bio pozoran za njegovu riječ te njegova šutnja nije odraz praznine, nego punine Božje prisutnosti u njemu. Spomenuo je da je Josipova veličina prvenstveno u tome što je nastojao razumjeti Božji naum o sebi, u tišini srca spremno donio odluku da će prihvati Mariju i ono što je u njoj začeto od Duha Svetoga, postavši na taj način njegovim suradnikom na djelu spasenja. Pozvao je nazočne da i oni, poput sv. Josipa, pronađu trenutke sabranosti i šutnje, jer onaj tko zna osluškivati Boga, taj postaje sposoban pravo osluškivati i čovjeka“, izgradivati život na Božjim temeljima.

Potom je kazao kako među mnogim našim pitanjima jedno od najvažnijih glasi: „Što mislimo o sebi, o svom životu te kako i na koji način želimo ostvariti njegov smisao, u suradnji s Bogom i na temelju njegovih zakona ili nekim drugim putem?“ Nastavio je: „Ako na to pitanje nemamo odgovora, nego živimo ponešto napamet, razumljivo je da smo svaki dan nezadovoljni

ili čak nesretni. Podsećajući na povjesnu činjenicu da je 1687. godine Hrvatski sabor sv. Josipa proglašio zaštitnikom Hrvatskog Kraljevstva i time očitovalo želju da po njegovu zagovoru Isus Krist i evandeoske vrijednosti budu prisutne u njegovu radu i u životu hrvatskih građana, biskup je rekao: »Kakve li časne odluke onodobnih naši otaca! Sa zahvalnošću im danas iskazujemo čast za taj čin.« Podsjetio je kako je u novije vrijeme Hrvatski sabor na neki način ozivio spomenutu odluku i postavio kip sv. Josipa na ulazu u saborsku zgradu, upozorivši kako to može ostati čin bez ozbiljnijeg značenja, ukoliko Sabor u donošenju odluka ne računa s Božjim zakonima i ako se u hrvatskom društvu poigravamo evandeoskim vrijednostima koje su uljudile našu trinaeststoljetnu povijest u zajedništvu europskih naroda.

Manipulacija ljudima

Biskup je podsjetio kako je sv. Josip zaštitnik obitelji, spomenuvši da je obitelj bračno zajedništvo ljubavi između muža i žene iz kojeg se rada potomstvo, novi čovjek. Ustvrdio je da je obitelj kao zajedništvo muža i žene stvarnost Božjeg stvarateljskog nauma. »Bog je smislio da se mi radamo kao muško i žensko i da nam srce, dubinu, moć duha, kojom možemo ljubiti i biti jedni za druge“, rekao je biskup. Upozorio je kako kad se odrekнемo Božjih mjerila o braku i obitelji te započнемo razmisljati s drugih polazišta, tada ideološki ciljevi određuju što je muško i žensko, odvajajući rod od čovjekove spolne odrednosti i prepustajući ga osobnom izboru svakog pojedinca. Kazao je da je naša spolnost prirodni Božji dar po kojem smo određeni kao muško i žensko te u odgojno obrazovnom sustavu poučavati djecu od malih nogu da sami odlučuju o tome jesu li muško ili žensko, kao i o tome hoće li kasnije ući u istospolni brak, ne služi ljudskom dobrostanstvu niti budućnosti domovine.

»Možemo li biti ravnodušni na takve ideje?«, upitao je biskup i odgovorio da - kad se radi o nama ljudima, o našem dostojarstvu, o Božjem naumu s nama - ne smijemo biti ravnodušni na ideje kojima se rastače čovjeka i obitelji, niti možemo mirno promatrati kako se takvi zastupaju u radijskim i televizijskim programima, za koje plaćamo pristojbu. Naglasio je da na državnim, gradskim i školskim razinama trebamo očitovati svoju vjeru u ono što je Bog objavio o nama i što je upisano u prirodnim zakonima po kojim nam se ravnati. Spomenuo je da bi pri tom trebali imati na umu kako se u 20. stoljeću proturavnim i protuljudskim ideologijama manipuliralo ljudima te dovelo do civilizacijskog sraza i da bi u tom smislu trebali kritičkim putem prosudjivati pojavu novih ideologija. Naglasio je kako im se treba suprotstaviti više govorom o vrijednostima čovjeka, braka i obitelji, nego li raspravom o negativnostima koje one zastupaju. Stavio je nazočnima na srce da promisle u svojim obiteljima kakvog čovjeka žele ostvarivati: po Božjem zakonu ili po mjeri određenih ideologija, ustvrdivši da kad god smo se opredijelili za Boga, živjeli po njegovim zakonima i tako svjedočili djeци i mladima, učinili smo najbolje korake za sebe i svoju domovinu.

Katolička osnovna škola u Požegi primila Povelju humanosti

Već sedam godina učenici pomažu školovanje djece u Beninu

N a Dan grada Požege, 12. ožujka održana je u Gradskom kazalištu svečana sjednica Gradskog vijeća na kojoj su bila dodijeljena i javna priznanja. Tako je Katoličkoj osnovnoj školi u Požegi dodijeljena Povelja humanosti.

Naime, od svoga osnutka 2009. godine, Katolička osnovna škola u Požegi uključena je u projekt školovanja djece u Beninu, jednoj od najsiromašnijih afričkih država. Školske godine 2009./2010., kada je upisana prva generacija učenika, ova tadašnja razreda uključila su se u projekt školovanja djece u Beninu. U suradnji s redovnicama Družbe Marijinih sestara, koje djeluju u Beninu, svaki je razred dobio ime jednog učenika, njegovu fotografiju i osnovne podatke. Dolaskom generacija novih učenika, svaki se razred uključuje u spomenuti projekt koji traje od prvog do osmog razreda.

U sedam godina djelovanja Katoličke osnovne škole u Požegi učenici su prikupili 40.000,00 kuna i time svojim siromašnim prijateljima iz Benina omogućili školovanje i jedan topli obrok dnevno, pri čemu su pokazali socijalnu osjetljivost i radost pomaganja svojim siromašnim vršnjacima.

Korizmene tribine četvrtkom

Umirovljeni admiral Davor Domazet Lošo

Migrantska kriza pakleni je plan uništavanja Europe

U organizaciji Požeške biskupije prvu tribinu u Dvorani sv. Terezije Avilske 18. veljače održao je umirovljeni admiral Davor Domazet Lošo na temu: "Geopolitičko preslagivanje svijeta u 21. stoljeću".

Polazeći od aktualnoga stanja admiral Lošo pojasnio je složenost današnje geopolitičke situacije: "Većeras ču prvi put govoriti o cijelovitom geopolitičkom preslagivanju Europe i svijeta. Migrantska kriza dovoljno govorí sama po sebi, međutim ni europski ni određeni svjetski političari ne razumiju o čemu se ovdje radi, da je to jedan daleko-sežan plan i strategija kojom se žele dotući ostatci kršćanskog identiteta Europe. Iza svake strategije postoji interes, a kada odgometete kakvi su čiji interesi onda se možete pozicionirati unutar tih velikih sila. Hrvatska u

ovim trenutcima prelamanja svijeta, kakvo je bilo u predvečerje Prvoga svjetskoga rata, ima izuzetnu geostratešku poziciju kakvu nije imala u posljednjih 200 godina. Hrvatska je danas bitan čimbenik na geopolitičkoj karti Europe odnosno Sredozemlja jer se nalazi na početku prvih vrata Euroazije."

Osvrnuo se i na pitanje migrantske krize i kako zauzeti ispravan stav prema migrantima i izbjeglicama. "To je asimetričan rat koji nema ni početku ni kraja, nema vojnika i bojišnice, nema pobjede, ali ima poraza, a rat je zato što se osvaja prostor. Ovo je pakleni plan kako dotući Europu kakvu poznajemo jer za jedan duži period u pripremi je pedesetak milijuna izbjeglica sa Srednjega i Bliskoga istoka te iz srednje i sjeverne Afrike da preplave Europu, a to bi u konačnici

potpuno promijenilo etničku, kulturnu, civilizacijsku i vjersku sliku Europe. Kako biste se suprotstavili asimetrijii to ne možete činiti simetrijom jer su to potpuno različite razine ratovanja. Ovu krizu mogu riješiti samo Wall Street i londonski City, koji su sve ovo započeli zbog 17 posto pričuva svjetske nafte, koliko se nalazi u Siriji i Iraku", istaknuo je Davor Domazet Lošo.

Mnoge nepoznate i zanimljive činjenice kao i originalne stavove umirovljeni je admirali oslonio na temeljne vrijednosti Boga, obitelji i domovine te tako posvjeđao kako u njegovu životu važno mjesto ima upravo vjera. Nakon vrlo zanimljivog i stručnog izlaganja prof. Bedenić modirirao je raspravu u kojoj su predavaču postavljena još brojna pitanja.

Tonči Matulić, dekan Katoličkog bogoslovnog fakulteta Božje milosrđe u životu suvremenih ljudi

Tonči Matulić, dekan Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Zagrebu na drugoj korizmenoj tribini 25. veljače održao je predavanje pod naslovom: "Božje milosrđe u životu suvremenih ljudi". Profesor je svoje izlaganje započeo tumačenjem petog poglavljia poslavice Rimljana, u kojem sv. Pavao tumači otajstvo grijeha u svijetu u svjetlu otajstva Kristova otkupljenja svijeta od grijeha. Naglasio je da se zbog posljedica istočnoga grijeha prvi ljudi, svaki čovjek u duhovnom smislu rada mrtav. Potom je ustvrdio da posljedice istočnog grijeha osobito bolno očituju grijesi suvremenog svijeta – pobacaj, eutanazija, ratovi, terorizam, zagodenje okoliša i različiti oblici nasilja, koji osobito

teško ranjavaju i ugrožavaju one najslabije i najsiromašnije. Jedini odgovor i pravi lijek za ranjeno čovječanstvo je Božje milosrđe jer svu drugu pokušaju rješavanja pitanja zla ne samo da zlo ne pobjeđuju, nego ga još dodatno uvećavaju. Ustvrdio je da stavljanjem milosrđa u središte svoga djelovanja Crkva čini svojevrsni zaokret u svom govoru o grijehu i pristupu čovjeku grješniku: više ne želi posezati samo i isključivo za oružjem strogosti, kako je to u prethodnim stoljećima činila, nego se želi ponaprijeko ristiti lijekom milosrđa.

Naglasio je da je suvremeni svijet izgubio osjećaj za grijeh, iz čega se pogrešno može izvući zaključak da onda svijet nema

Ante Nazor i Julija Barunčić Pletikosić o rješavanju sukoba Crkva je pozivala na pomirenje, oprost i razumijevanje sukobljenih strana

U Dvorani sv. Terezije Avilske 3. ožujka održana je treća korizmena tribina pod naslovom "Povjesna iskustva rješavanja sukoba nasilnim ili mirnim putem". Predavači su bili doc. dr. sc. Ante Nazor i dr. sc. Julija Barunčić Pletikosić iz Hrvatskoga memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata. Oni su kroz aspekt Domovinskog rata progovorili o ovoj temi.

Dr. Nazor dao je pregled događaja koji su doveli do oružane agresije na našu domovinu. Od prve polovice 19. stoljeća provlače se ideje velikosrpske politike kroz dokumente njihovih povjesničara i političara. Teški i zategnuti odnosi hrvatskog i srpskog naroda nastavljeni su do Drugoga svjetskoga rata i poslije u komunističkoj Jugoslaviji. Loši odnosi su kulminirali agresijom na Hrvatsku koja se vodila i na bojištima i preko

medija. Autentičnim zemljovidima i ispravama predloženi su dokazi o tome kako se željelo stvoriti prostor koji bi se odcijepio od Hrvatske i pripojio Srbiji.

Na predavanje dr. Nazora nadovezala se dr. sc. Julija Barunčić Pletikosić koja je osvjetljila ulogu Katoličke Crkve u pozivanju na mir i mirna rješavanja ratnih sukoba. Naglasila je kako je vodstvo Katoličke Crkve, a napose kardinal Franjo Kuharić, u Domovinskom ratu pozivalo na pomirenje, oprost i razumijevanje sukobljenih strana. Kroz propovjedi od 1991. do 1995. godine kardinal Kuharić pozivao je na milosrđe i vjeru u Boga i u najtežim trenucima. On je vjernike, kao i sav hrvatski narod, ne samo tješio u tegobama, nego i ispravljao, čak i onda kada je oholost bila prejaka, da bi se prihvatio njegov glas. Ali uvijek u nadi. Pozivao je da se ne

padne u malodušnost te poticao da se ustane i krene prema izvoru radosti. Dokaz tomu su i riječi iz jedne njegove propovijedi: "Naše rođoljublje ne smije biti ni rasističko, ni imperialističko, ni šovinističko. Naše je rođoljublje kršćansko. Stoga ponavljamo ono što sam kazao nedavno u Petrinji: „Ako je moj protivnik spasio moju kuću, ja neću zapaliti njegovu! Ako je razorio moju crkvu, ja ne će ni dirnuti njegovu, dapaće, čuvat će je! Ako je napustio svoj dom, ja neću ni igle uzeti iz njegova doma! Ako je ubio moga oca, brata, sestru, ja neću vratiti istom mjerom, nego će poštivati život njegova oca, brata, sina, sestre!“

Tihomir Dujmović o milosrđu u politici

Potrebno je jako puno milosrđa i praštanja, ali nikako prešućivanja

"Milosrđe u politici" bila je tema korizmene tribine o kojoj je 10. ožujka progovorio ugledni novinar Tihomir Dujmović, oslanjajući se na višegodišnja iskustva praćenja hrvatske političke scene. Iznoseći argumentirano u svome publicističkom radu činjenice o ljevcima kojih nikada u njenoj povijesti nije iskreno stalo do samostalne Hrvatske, a koja je uzdrmala tradicionalne temelje hrvatske državnosti kad god je došla na vlast, nailazi na političke pritiske, dobiva otkaze u najtiražnijim hrvatskim novinama, otkazuju mu se suradnje, ne objavljuju mu se kolumnne.

Upravo o sučeljavanju s tim duhovima naše prošlosti i sadašnjosti, o mogućnosti pomirbe s onima čiji su djedovi ili očevi okrvavili ruke 1945., 1971. i 1991., a pri tome ne misleći ni na koga drugoga nego na one „nazovi Hrvate“ koji su sve i baš

sve činili da se ne ostvari starčevičanska samostalna Hrvatska, već da Hrvatska bude, ostane ili postane samo zemljopisni pojam unutar konfederacije sa zemljama iz regije. U vezi s tim predavač je spomenuo apsurdnu nastojanju bivše Vlade na čelu s premijerom i predsjednikom države da, iako smo ušli u EU, počaćaju odnose sa zemljama regije u vidu možebitnog zajedničkog parlamenta, sveučilišta i porezogn sustava. Zabrinjavajuće je, prema Dujmovićevu mišljenju, to da su nakon toliko godina nesretnog ili prividno sretnog života u Jugoslaviji u kojoj se nikada nisu priznali zločini nakon Drugoga svjetskoga rata, ni Huda jama ni Bleiburg, u zajednicu u kojoj su stotine tisuća ljudi morali emigrirati, a druge tisuće ostale bez posla, preko 600 svećenika ubijeno, preko 200 novinara više nije pisalo. Takav scenarij, istaknuo je

Za tolike patnje i nepravde koje su Hrvatskoj nanesene od 1945. do 1991., za argumentiranu raspravu i pomirenje metaforičkih i stvarnih »partizana« i »ustaša« bez koje Hrvatska ne može i neće u miru naprijed, potrebno je jako puno milosrđa i praštanja, ali nikako zaborava i prešućivanja, poručio je Dujmović.

Ike Mandurić o Božjem milosrđu u kontekstu Domovinskog rata

Najbolji lijek protiv svih bolesti je ljubav

Članovi braniteljskih udruženja i udruženja branitelja iz Domovinskog rata s područja grada Požege sudjelovali su u četvrtak 17. ožujka na korizmenoj duhovnoj obnovi u Požegi. Najprije su prošli kroz Sveta vrata požeške Katedrale i sudjelovali u pobožnosti križnog puta, koji je predvodio kanonik Josip Krpeljević. Potom su s ostalim vjernicima sudjelovali u misnom slavlju.

Nakon duhovnog programa u Katedrali uputili su se u Dvoranu sv. Terezije Avilske, gdje je za njih i za druge zainteresirane građane održana peta i posljednja ovogodišnja korizmena tribina pod naslovom »Božje milosrđe očitovano u životima (ranjenih) ljudi«. Predavač je bio pater Ivan Ike Man-

durić, isusovac, iz Studentskog katoličkog centra u Zagrebu, i sâm nekoć hrvatski branitelj, koji je kasnije osjetio duhovni poziv i postao svećenik. Mandurić je najprije govorio o milosrđu u kontekstu Domovinskog rata, povezujući ratnu situaciju branitelja u vrijeme obrane i njihovu situaciju danas. Napomenuo je da poslanje obrane i čuvanja domovine nije završeno, ustvrdivši da braniteljska brigada o domovini treba trajati cijelog života, a ne samo određeno vrijeme i da se ta brigada može očitovati kroz različita djela milosrđa. Naglasio je da čovjek, ukoliko odustane od svojih idea, kao što su ljubav prema domovini ili ljubav između muškaraca i žene, on odustaje od sebedarja

i požrtvovnosti te upada u sebičnost, a to je najgoro što se jednom branitelju može dogoditi. Istaknuo je osobitu snagu molitve hrvatskih branitelja, a onih ljudi koji su bili spremni položiti svoj život za domovinu, to jest dati sami sebe za plemeniti cilj. Posvetođen je iz vlastitog iskustva da je jedan od najvećih razloga PTSP-a kod branitelja osjećaj da se njihova žrtva koju su podnijeli za domovinu omaložava i obezvrđuje, a da je najbolji lijek protiv te i svih drugih bolesti i poremećaja opet pronaći smisao u ljubavi i zalaganju za domovinu i u mirnodopskim uvjetima.

Sudionicima tribine na koncu je riječ uputio biskup Antun Škvorčević.

ODRŽANA 20. GODIŠNJA SKUPŠTINA HKUMSIT-a u POŽEŠKOJ BISKUPIJI

Biti medicinska sestra značiti hoditi s Bogom

O 19. obljetnici svoga djelovanja 27. veljače u Požegi su se okupili članovi Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji na 20. godišnju skupštinu. Uz članstvo sestrnjice iz Požege, skupštini su nazočili članovi ogranka iz Nove Gradiške, Pakrac i Virovitice te duhovni savjetnik sestrnjice Dragoslav Kozić. Na početku programa, nazočne je pozdravila predsjednica Udruge, Mira Ilić, podsjetivši da »u posljednje vrijeme u svjetskoj strukovnoj literaturi sve češće susrećemo termin 'compassion in practice', što prevodimo kao 'suosjećanje ili samlost u praksi'. Iako se riječ milosrde više koristi u biblijsko-teološkom govoru, u sestrinskoj praksi ona se može koristiti

u smislu 'milosrde u praksi', koje neki još nazivaju i intelligentna dobrota«. Podsjetila je na poznatu činjenicu da je »sestrinstvo nastalo na skribi za nemoćne, siromašne i napuštene, kao i na tradiciji njegovana bolesnih i ranjenih.

Sestrinska praksa je uvijek njegovala istančanu svijest o milosrđu, prihvaćanjem, povjerenju i odgovornosti za sve one koji su povjereni sestrinskoj skribi«, ustvrdila je Mira Ilić, naglasivši da »biti medicinska sestra znači hoditi s Bogom, stazom koju je utrošio Učitelj; ublažiti bol ljudske patnje, vjerno služiti za sitnu materijalnu dobit, s ljubavlju učiniti blagotvorno djelo. Čaša vode onomu u potrebi, nježna ruka na grozničavu čelu, riječ ohrabrenja onima koji žive sadašnjicu,

kako bi dosegnuli dušu preko svojih napačenih tijela - to je put kojim je Isus išao. Oh, medicinske sestre sa srcem tako istinitim, naš veliki Liječnik liječi preko vas!« zaključila je Mira Ilić svoj pozdravni govor. Nazočnim se sestrama potom obratio kancelar Josip Krpeljević i prenio im pozdrave biskupa Antuna Škvorčevića te zaželio uspješan rad. Duhovno izlaganje na temu »Milosrde u životu i pozivu zdravstvenog djelatnika« održao je isusovac dr. Mijo Nikić. Citirajući bulu Lice milosrda, kojom je papa Franjo proglašio Svetu godinu, dr. Nikić je naglasio da je »milosrde temeljni zakon koji živi u srcu sva-ke osobe koja iskreno gleda u oči svoje braće i sestara na putu života. Ako je Bog milosrđan prema nama i mi smo dužni biti milosrđni prema drugima«. Imajući u vidu zdravstvene djelatnike rekao je kako »njihovo liječenje treba biti usmjereno na osobu. Na prvom mjestu je čovjek-osoba a ne njegova bolest«. Govoreći o duhovnim i tjelesnim djelima milosrda upozorio je da ćemo »na kraju svoga života biti sudjeni prema Isusovim riječima: 'Bio sam gladan i nahranili ste me. Bio sam ždan i napojili ste me. Bio sam gol i zaognuli ste me. Bio sam bolestan i pohodili ste me'«. Potom su se članovi udruge uputili u požešku Katedralu gdje su sudjelovali na euharistijskom slavlju zajedno s hodočasnicima Katedralnog arhidiakonata. Po završetku misnog slavlja održana je godišnja skupština Udruge na kojoj su iznesena izvješća za proteklu te razmatrani planovi za narednu godinu.

DUHOVNA OBNOVA ZA VJEROUČITELJE I ODGOJITELJICE U VJERI

Crkva treba nositi suvremenom čovjeku Božju utjehu

U organizaciji Agencije za odgoj i obrazovanje i Katehetetskog ureda Požeške biskupije održan je 27. veljače u Požegi stručni skup ravnateljica vrtića, stručne službe te odgojiteljica u vjeri. Tema stručnog skupa bila je „Program katoličkog vjerskog odgoja djece rane i predškolske dobi“. Predavačice Brankica Blažević i s. Jelica Đuzel upoznale su sudionike skupa s navedenom temom te u svojim predavanjima dale upute za reverifikaciju Programa katoličkog vjerskog odgoja djece rane i predškolske dobi.

Nedugo nakon toga, 12. ožujka u Požegi

je održana korizmena duhovna obnova za vjeroučitelje i odgojiteljice u vjeri Požeške biskupije. Voditeljica duhovne obnove bila je s. Ozana Krajačić, na temu »Razmatrati i navještati Božju milosrdnu ljubav«. Na početku susreta pozdravio ih je biskup Antun Škvorčević. Posjetio ih je da su krštenjem ugradeni u živi organizam Isusove Crkve koja se očituje i ostvaruje u mjesnoj Crkvi te ih je potaknuo da se hodočašćem u Katedralu uključe u duhovni dinamizam. Godine milosrđa te se obnove i učvrste u svijesti svoga poslana.

S. Ozana svoje izlaganje započela je osvrtom na Papin bulu „Lice milosrđa“ naglasivši da uvijek imamo potrebu razmatrati otajstvo milosrđa te da postoje trenutci u kojima smo pozvani još snažnije usmjeriti svoj pogled na Božju milosrdje. Potrebno ga je razmatrati kako bismo ga mogli usvojiti u svom životu, a da bismo to uspjeli potrebni su nam trenutci šutnje. Svraha i bit čovjekova života je upoznati Boga, ljubiti ga, služiti mu i ući u zajedništvo s njim. Navevši nekoliko primjera iz Starog i Novog zavjeta, s. Ozana je naglasila važnost upoznavanja Boga preko njegove Riječi. Dva su velika

izazova u tome zadatku, a to su »društvo površnosti« i »društvo bez oca«. Mnogošto informacija i nepotpuni činjenici razvijaju danas samo aktivnu dimenziju čovjekova života dok ona kontemplativna ostaje zakinuta. Papa nas poziva da se odupremo takvoj kulturi nastojeći izgraditi kulturu meditacije, slušanjem i uranjanjem u Božju riječ, kojom se razvija kontemplacija i ide u dubinu stvari. Upravo je ta kontemplativna dimenzija bitno obilježje i zadaća duhovnosti vjeroučitelja. Ipak, Boga Oca je teško upoznati kad name se danas nameće »društvo bez Oca« koje nas ujedno želi ukljiti od Boga, a posljedica toga udaljavanja je relativizam i ravnodušnost prema vrednotama te sve veća zatvorenost čovjekova u samoga sebe i u osamljenost. Povratak Bogu Ocu koji nas čini slobodnima i potiče da budemo svoji, ujedno nas usmjerava i na odgovornu izgradnju budućnosti koju On s nama gradi. Važno je probudit i osnažiti povjerenje u milosrdnog Oca i ispravljati sliku o Bogu koji ne »skuplja«, već nam opršta dugove i uživa oprštajući. Upravo je poslanje Crkve danas nositi suvremenom čovjeku Božju utjehu.

PROSLAVA DANA KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE U POŽEGI

Nizom aktivnosti i djelima milosrđa obilježili blagdan sv. Josipa

U tjednu pred Cvjetnicu učenici i djelatnici Katoličke osnovne škole u Požegi raznim aktivnostima i događanjima obilježili su Dan škole – svetkovinu sv. Josipa, za kojeg su se pripremali i devetnajstom Krunice sv. Josipu. Osim što su učenici ukrašavali svoje razrede i hodnik, svaki se predmetni učitelj u svojem predmetu dotukuo sv. Josipu.

Učenici su također u spomenutom tjednu činili i djela milosrđa. Tako su u ponedjeljak učenici četvrtih razreda zajedno sa svojim učiteljicama Barbarom Šipurom i Ivanom Čuljak posjetili Udrugu „MI“ te upriličili kreativno-likovni, sportski i lutkarski program. Učenici trećih razreda sa svojim učiteljicama Aniton Rašić i Josipom Petriška posjetili Dom za starije i nemoćne osobe u Velikoj, gdje su s korisnicima izradivali uskrnsne čestitke i ukrase te se družili uz recitacije, igrokaze i društvene

igre. Učenici sedmog razreda zajedno su sa svojom učiteljicom Ljubom Šolić posjetili i razveselili bolesnu baku Ljubiču Atlija te na taj način posvjedočili svoje milosrđe, osjetljivost, brižnost, ljubav i vjерu. Iako su najmladi u školi i prvači su pokazali da mogu biti veliki. Osmislili su mnoštvo poticajnih poruka i nastikali likovne radove te napravili umanjene kartice istih, nakon čega su se uputili u grad sa svojim učiteljicama Lucijom Lucić i Martinom Čerti, s ciljem dijeljenja poruka prolaznicima.

Također je održano i nekoliko zanimljivih i kreativnih radionica u kojima su sudjelovali učenici, njihovi roditelji i djelatnici Škole. Tako su učenici zajedno sa svojim roditeljima pod vodstvom učiteljice Zrinke Bešlić ukrašavali predmete decupage tehnikom. Pod vodstvom učiteljice Monike Kir Petričević učenici, roditelji i njihove bake izradivali su ukusne medenjake, koje su posebno ukrasili, a u sredinu su stavili naljepnice sa sličicom sv. Josipa.

Učenici viših razreda sa svojim su roditeljima, a pod mentorstvom profesorice Mirne Puda, spravljali prirodne dezodorante i sapune. Vjeroučna je grupa od gipsane smjese izradivala anđele i okvire sa slikom sv. Josipa, a sve pod budnim okom vjeroučiteljice Jasne Krstanović. Sve ove učeničke rukotvorine nastale su pod sekcijsima koje su djelo mlade Učeničke zadruge

„Sveti Josip“ koja od početka školske godine djeluje u Katoličkoj osnovnoj školi u Požegi. Proizvodi nastali iz radionica na Cvjetnicu su bili izloženi i ponuđeni građanima na školskom standu ispred Katedrale.

U petak su učenici i djelatnici imali pobožnost križnoga puta na požeškoj Kalvariji. Križni put predvodio je sam ravnatelj Želimir Žuljević, a svaku postaju molio je drugi učenik. Kako Škola trenutno ima četraest razrednih odjeljenja, svaki je razred dobio po jednu postaju, a svi su zajedno pjevali tradicionalne pjesme koje se inače pjevaju uz pobožnost križnog puta.

Sva događanja u Školi povodom Dana škole završila su svečanom procesijom i misom Muke Gospodnje na Cvjetnicu u Katedrali.

Prijem za pobjednike Biskupijske vjeroučiteljice olimpijade

Na završno nacionalno natjecanje idu četiri ekipe

U Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 5. ožujka pobjedničke ekipe Vjeroučiteljice olimpijade u Požeškoj biskupiji. Predstojnik Katehetetskog ureda Robert Mokri predstavio je biskupu ekipu OŠ „Mato Lovrak“ iz Nove Gradiške na čelu s vjeroučiteljicom Andrijanom Petrović, koja je osvojila prvo mjesto, zatim ekipu OŠ Zdenka Turkovića iz Kutjeve na čelu s vjeroučiteljem Miloradom Bandalom koja je osvojila drugo mjesto te ekipu OŠ Ivane Brlić-Mažuranić iz Virovitice na čelu s vjeroučiteljicom Kristinom Kranjčević koja je osvojila treće mjesto. Potom

kad se radi o vjeroučiteljici gradi koja ih uvodi u stvarnosti koje je Bog ostvario za nas u Isusu Kristu. Osvojnu se i na važnost obitelji koja je bila tema natjecanja. Kazao je da su pored spomenutog pobjednici posvjedočili kako mladi Slavonije i Požeške biskupije unatoč nesklonim okolnostima u kojima se nalaze znaju raditi i nastoje se izgraditi. Poželio im jeuspjeh i na nacionalnom završnom natjecanju u Opatiji idućega mjeseca travnja.

Osnovnoškolskoj skupini iz Nove Gradiške te gimnazijalnoj skupini iz istoga Grada koje su osvojile prva mjesta biskup je darovao medalje svoga biskupskog redenja, kazavši da im time svjedoči svoje sasvim posebno, osobno poštovanje i potporu u njihovu radu. Svi članovima pojedinih skupina darovao je Zbornik posvećen kardinalu Franji Kuhariću, istaknuvši da je idući tjeđan godišnjica njegove smrti kada

ćemo mu iskazati zahvalnost za sve što je u teškim vremenima učinio za Hrvatsku, napose za utemeljenje Požeške biskupije i poželio da oblikuju svoj život po njegovu uzoru.

Ukorak s liturgijskim vremenom

LITURGIJSKA GODINA C
Piše: Josip Kraljević

NEDJELJA USKRSNUĆA GOSPODINOVA

U Djelima apostolskim Luka pripovijeda kako učenici kao svjedoci naviještaju Evanđelje svim ljudima, najprije Židovima, a onda poganim. Današnji ulomak je Petrova pripovijed u kući rimskog satnika Kornelija prije krštenja prvih nežidova. U njoj je sažeo Isusov život i djela, njegovu smrt i uskrsnuće te njegovo značenje za sve koji vjeruju. Ulomak iz poslanice Kološanima podsjeća nas da po krštenju već imamo udjela u Kristovu uskrsnuću, ali ne na način posjedovanja. Kršćanin ne može teoretski vjerovati, nadati se i ljubiti. Kršćanin ne može teoretski živjeti. Kršćani su prihvatali Isusa Krista za svog Gospodina, stoga su pozvani konkretno živjeti

u njemu. U ulomku Prve poslanice Korinćanima Pavao povezuje svetkovinu uskrsnuća Gospodinova s blagdanom Pashe. Pasha je posljednji blagdan koji je Isus slavio, blagdan koji navješta izbavljenje od smrti. Prije Pashe Židovi iz kuće izbacuju sve jestvine od kvasca jer kvasac simbolizira ono što je staro i propadljivo. Tako i kršćani trebaju iz svog života izbaciti sve зло i zloču i početi živjeti kao novi ljudi. Evanđelje nam pripovijeda kako je Marija Magdalena prva susrela uskrsloga Isusa. Stoga sv. Augustin kaže da je ona »apostol apostola« jer upravo nju Isus šalje svojim učenicima da im navijesti radosnu vijest njegova uskrsnuća. ■

TREĆA USKRSNA NEDJELJA

U današnjem ulomku Djela apostolskih u prvom čitanju slušamo kako su se apostoli i prvi kršćani i dalje osjećali pripadnicima židovske zajednice. Međutim, malo-pomalo dolazilo je do sukoba između židovskih vlasti i Kristovih učenika, što je konačno završilo u njihovoj podjeli. Luka nam pripovijeda o saslušanju apostola pred Velikim vijećem. »Većima se treba pokoravati Bogu negoli ljudima«; to je stav koji možemo naučiti od prvih kršćana. U ulomku Knjige Otkrivenja susrećemo Ivana, kako zatočen na otoku Patmos, na svršetku prvog stoljeća kad su kršćani bili na rubu ondašnjeg društva, piše kršćanskim zajednicama u Maloj Aziji hrabreći ih u teškom vremenu progona. Ivan opisuje kao protusliku vladanju Rimljana na zemlji, prizor nebeskog prijestol-

DRUGA USKRSNA NEDJELJA – - NEDJELJA BOŽANSKOG MILOSRĐA

Djela apostolska svjedoče kako su prvi Isusovi sljedbenici svojim djelima odgovorili na Isusov nalog. Oni su poput njega navješćivali Kraljevstvo Božje rječima i djelima, a spasenje se širilo narodom. To znači da Božja snaga i dalje dopire do ljudi i privodi ih k vjeri. Iz prvotne kršćanske zajednice izlazi spasonosna snaga za sve koji traže smisao. Njihov način život zrači i privlači mnoge ljudе, a Božje djelovanje među njima je opipljivo. Kao dobar pedagog Luka stalno stavlja pred oči idealnu zajednicu, koju treba naslijedovati. U drugom čitanju vaznenih nedjelja do Duhova imat ćemo tekstove iz Otkrivenja Ivana. Oni su prepuni slikovitoga govora koji je onodobnim ljudima, koji su bili pritisnuti nevoljama, bio lako razumljiv; među sedam zlatnih svjećenjaka, koji simboliziraju naslovljene zajednice, živi Uskrsli. Premda ponekad može tako izgledati, mi nismo sami; ne trebamo se bojati. Ivanove zajednice u Maloj Aziji su pod pritiskom. Na njihova pitanja koga se sada mogu držati i tko im pruža zadnju sigurnost, Ivan odgovara: »Bog jedini nudi takvu sigurnost! On jedini drži konce povijesti u svojim rukama«. U Evanđelju slušamo kako učenici postaju dionici života i duha Uskrsloga i kroz dar Duha Svetoga kojeg im je Uskrsli udahnuo oni postaju novo stvorenje. Susret Uskrsloga s Tomom rješava problem s kojim se prva Crkva suočila nakon što više nije bilo očevidaca Uskrsloga, već se vjera u njega moralna temeljiti na naviještanju onih koji nisu imali iskustvo osobnog susreta s Uskrslim. ■

ja s anđelima i starješinama u kojem vlast ima uskrsli Krist. U zajedničkom blagovanju kruha i ribe učenici susreću Uskrsloga. Mi također u zajedničkom blagovanju doživljavamo da je Krist prisutan među nama i da nas krije u nastojanju da ga naslijedimo. U evanđeoskom ulomku je riječ o svojevrsnoj rehabilitaciji apostola Petra i njegove budućnosti. Tu se pokazuje Isusova brig-a i skrb za svoje učenike. Učenici tijekom ribarenja opažaju na obali tajanstveni lik koji odmah ne prepoznaju. Pokazat će se da je to uskrsli Gospodin, koji im predlaže da bace mreže na drugu stranu, simbolični način da im poruči kako sada nakon njegova uskrsnuća i oni trebaju činiti nešto novo – u obredu lomljenja kruha omogućivati ljudima susret s uskrsim Gospodinom. ■

ČETVRTA USKRSNA NEDJELJA

U prvom čitanju slušamo ulomak iz jedne od najvažnijih Pavlovinih propovijedi na njegovu prvom misijskom putovanju. Činjenica da su neki vodeći ljudi židovske zajednice – nikako ne općenito svi Židovi – odbacili Pavlova i Barnabinu navještaj, doveo je do otvaranja Crkve prema nežidovima, odnosno poganim. Snaga Božjega Duha prevladala je sve zaprjeke i suprotstavljanja. U drugom čitanju u uskrsno vrijeme slušamo kako evanđelist Ivan iz svog zatočeništva na otoku Patmos piše sedmorim crkvama u Maloj Aziji, želeći ih ohrabriti da ustraju u vjeri u vrijeme progona cara Domicijana. U današnjem ulomku on opisuje nebesko bogoslužje. Na utjehu svima koji su sada potlačeni i proganjeni, jasno poručuje da je Bog vjeran, da za nj nitko nije izgubljen i da nijedan život i nijedna patnja nije uzaludna. Oni koji u totalitarističkim vremenima i prostorima podnose mučeništvo za Evanđelje, ulaze u krug odabranih ovaca koje će Krist dobiti pastir nagraditi vječnim životom. U kratkom ulomku iz današnjeg evanđelja slušamo raspravu koju Isus vodi sa Židovima. Ozračje polemike odražava stanje ivanovske zajednice koja na koncu prvog stoljeća u većinskom židovskom okruženju odvažno svjedoči za Krista. ■

PETA USKRSNA NEDJELJA

U današnjem ulomku iz Djela apostolskih Luka pripovijeda o svršetku prvoga Pavlova velikoga misijskog putovanja, što ga je poduzeo zajedno s antiohijskim kršćaninom Barnabom. Slušamo kako je Bog nežidovima otvorio vrata vjere i poveo ih putem spašenja. U drugom čitanju patmoski zatočenik Ivan apokaliptičkim slikama opisuje svijet. Na koncu svoga apokaliptičkog spisa, koji kao nova Božja povijest spasenja želi ohrabriti u vrijeme progona, stoji viđenje novog Jeruzalema, gdje će Kristovi svjedoci pronaći novi život nakon progona i mučeničke smrti. Evanđeoski ulomak je prožet govorom o rastanku. Isus jasno kaže da ga njegovi učenici sada ne mogu više pratiti na njegovu odlasku k Ocu. Isusova ljubav i vjernost postaju mjerilo s kojim se trebaju mjeriti njegovi učenici. Oni su za vrijeme zemaljskoga suživota s njime doživjeli kako se Isus odnosi prema ljudima, kako im se obraća, kako »zauzima« posljednje mjesto. Sada i oni trebaju to iskustvo oživotvoriti u svojim životima i drugima ga predati. Međutim, oni to ne moraju sami činiti jer će im Isus i Otac poslati Duha Svetoga Branitelja, kako bi mogli ostati u toj ljubavi i iz nje djelovati. ■

ŠESTA USKRSNA NEDJELJA

Sve većim brojem obraćenih pogana ranokršćanska se zajednica morala suočiti s prijepornim pitanjem, je li židovski Zakon i nadalje nužan za spasenje ili je on po vjeri u Isusa Krista dokinut. Na Apostolskom saboru u Jeruzalemu, o kojem slušamo u prvom čitanju, konačno je otvoren put misijskom djelovanju među poganicima, oslobođenom od obvezne opsluživanja židovskog zakona. Odluke tog Sabora jednom zauvijek su kršćanstvo usmjerile na sve ljudе. Propisi odlaze u drugi plan, dokidaju se granice. U drugom čitanju promatramo opis silaska Neba na zemlju. Nebeski grad Jeruzalem nema hrama niti se u njemu izmjenjuju noć i dan jer sâm Bog prebiva u njegovoj sredini. Isus je svojim životom učenicima pokazao što je ljubav i oni je sada trebaju oživotvoriti u svojim životima. Da im u tome pomogne uskrsli Krist im obećava od Oca poslati Duha Svetoga Branitelja, koji će ih pratiti na njihovim životnim putovima, podsjećati na njegov nauk i dalje u njemu poučavati. Ustrajavanje u Isusovoj ljubavi je konkretni kako kršćani ostaju povezani s Isusom Kristom i s Ocem nebeskim. To pak ustrajavanje u Isusovoj ljubavi omogućuje upravo Duh Sveti, koji je vez ljubavi koji povezuje Oca i Sina međusobno i s ljudima. ■

SEDMA USKRSNA NEDJELJA

Prvo čitanje iz Djela apostolskih govori kako je đakon Stjepan zbog svog naviještanja evanđelja postao prvim mučenikom. Poput Isusa on naviješta Riječ Božju; i njega poput Isusa osuđuje Veliko vijeće, poput Isusa i on umirući moli za svoje progonitelje i konačno poput Isusa i on će biti ubijen. Međutim, tim progonom počinje rasprostranjivanje kršćana i širenje vjere i u toj napetosti odvija se pripovijest o kamenovanju Stjepana. Ona svjedoči o snazi i moći svjedočanstva vjere. Mučenik za vjeru postaje jednim od najvećih navijestitelja Krista. Ulomak kojim završava Knjiga Otkrivenja govori o drugom Kristovu dolasku. Slike korijena i izdanka Davidova kao i zvijezde Danice izraz su uvjerenja da je nastupilo odlučujuće vrijeme povijesti. Kristov dolazak je zajamčen. To, međutim, kršćane ne sprječava da mole za njegov dolazak. U toj napetosti završava ova posljednja knjiga Novog zavjeta. U Isusu Kristu sve ima svoj početak i svršetak. U Ivanovu evanđelju slušamo ulomak Isusova oproštajnog govora u obliku molitve za sve one koji su njegovi. Onako kako je Isus povezan s Ocem, tako i njegovi učenici trebaju biti povezani s Ocem, da svijet uzvjeruje. ■

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAC I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat, Požega

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević

UREDNIČKI KOLEGIJ: Ivica Žuljević, Ljiljana Marić, Pavle Primorac, Višnja Mikić

LEKTOR: Valentina Soldo • GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak

TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega

Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

BISKUP POSJETIO PROGNANIČKO NASELJE U KOVAČEVCU Budite ljudi velikih nuda

Uokviru svojih korizmenih pastoralno-karitativnih programa Godine milosrda biskup Antun Škvorčević posjetio je 9. ožujka prognaničko naselje Kovačevac nedaleko od Nove Gradiške. Onđe su smješteni prognanici iz Bosne i Hercegovine od kojih neki nemaju potrebnog statusa po kojem bi imali određena socijalna prava. U dvorani naselja biskup je predvodio euharistijsko slavlje u concelebraciji s Goranom Lukićem, ravnateljem Caritasa Požeške biskupije i Pericom Matanovićem, župnikom Župe Bezgrješnog začeća BDM u Novoj Gradiški. Na početku svete mise biskup je u pozdravu kazao prognanicima

kao i sve druge poteškoće kako bi ih ono izlijecilo i darovalo im dostojanstvo.

U homiliji se biskup nadovezao na informacije koje je doznao prije svete mise i spomenuo da su neki od prognaničkih starijih članova zbog nemoći smješteni u starački dom, dodavši kako svi oni žele pronaći bolji smještaj i dostojniž život. Istaknuo je da nas sveta čitanja podsjećaju da su to isto željeli i Izraelci u babilonskom sužanstvu i da ih prorok uvjerava kako ih Bog nije napustio, kao što majka ne može napustiti svoje dijete i da će ih u vrijeme milosrda pohoditi i izbaviti od ropstva. Biskup je protumačio kako Isus

da ih ovom korizmenom postojom u njihovu naselju želi uključiti u duhovni dinamizam koji je pokrenuo papa Franjo proglašenjem Izvanrednog jubileja milosrda, a koji se u Požeškoj biskupiji ostvaruje na različitim razinama. Naglasio je da zajedno s njima želi posvjedočiti Bogu koliko su oni u svojim posebnim okolnostima otvoreni njegovu milosrđu te mu povjeravaju duhovne rane, bolesti i siromaštvo

u današnjem evandeoskom ulomku, raspravlјajući sa Židovima, nakon što je ozdravio jednog bolesnika u subotu, govori da „dolazi čas – sada je“ kada će Sin čovječji ostvariti najveći zahvat, svojom mukom i smrću oduzeti snagu zlu i smruti te nas pohoditi svojim milosrdjem koje liječi od osuđenosti na smrt i smjestiti nas u kraljevstvo pobjede života nad smrću. Osvrnuo se na brojna nastojanja u Hrvatskoj oko ostvarenja boljeg života, istaknuvši da se ona vrte u okviru naših mogućnosti, nemoćnih nadvladati granicu smrти te da nas je Isus Krist svojom pobjedom smjestio u puninu života. Uzakao je na utješnost toga Božjeg djela, napose za osobe kao što su stanovnici prognaničkog naselja te ih je potaknuo da se u svojim nevoljama utvrđuju u vjeri kako im je Božje milosrde u Isusu Kristu dodijelilo pravo mjesto koje im po Božjem naumu pripada.

Biskup je potaknuo prognanike da u toj Božjoj istini razmišljaju o sebi i svojoj sudsibini te na tom obzoru budu ljudi velikih nuda, koje svjedoče onima što traže smisao ondje gdje ga ne mogu postići.

Nakon slavlja ravnatelj Caritasa Goran Lukić uručio je prognanicima biskupovu pisanu čestitku i novčani prilog Požeške biskupije, napose za kupnju lijekova koje ne mogu dobiti na lječnički recept.

Djeca i mladi iz Štvice pomažu siromašnima

Potaknuti korizmenom porukom biskupa Antuna Škvorčevića u kojoj, među ostalim, poziva da u ovo vrijeme ne zaboravimo ljude pogodene duhovnim ili tjelesnim patnjama, siromašne i bolesne, djece i mladi Štvice svete Marije Magdalene primili su se posla. Aktivno su se uključili u akciju „Djeca za djecu“ pa se odriču slatkika i odvajaju novac za siromašnu djecu na području Požeške biskupije.

Odlučili su se za još jednu samostalnu akciju. Prikupljeni su namirnice za obitelji u potrebi, odnosno za one slabijeg materijalnog stanja. Sve prikupljeno sami su razvrstali, složili i pripremili za prijevoz u Požegu, u Biskupijski Caritas.

U pripremi je i jedna prodajna izložba, kakvih su već desetak upriličili i sredstvima prikupljenim prodajom vlastitih uradaka, uvijek su učinili nešto dobro i korisno, u dogovoru sa župnikom Josipom Vračićem. U njihovim aktivnostima pomaze im i vjeroučiteljica Marina Dedoević. Uvijek su spremni otvoriti oči i raspoložiti srce za one u potrebi, nalazeći za njih vremena i svjedočći im svoju blizinu, bez obzira na školske obveze. (V. Mikić)

Caritas Župe Svih svetih Požeške Sesvete

Za potrebite obitelji ispekli 70 kilograma kolača

Caritas Župe Svih svetih iz Požeških Sesveta i ove je godine tijekom korizme organizirao akciju pečenja, a potom prodaje kolača. Novac koji se prikupio iskoristili su za pripremanje poklon paketa starima i nemoćnima te obiteljima s više djece.

- U akciji je sudjelovalo oko 15 članova Caritasa te 15 obitelji naše župe. Pripremljeno je 245 paketa kolača, ukupno oko 70 kilograma. Svi su kolači prodani pa nije bilo dovoljno za sve koji su ih željeli kupiti. Cijena je bila simbolična, samo 10 kuna ili su ljudi ostavljali koliko su htjeli, tako da smo na kraju zaradili 3200 kuna. Od dobivenog novca pripremili smo 20 paketa, iako u našoj župi ima više obitelji u potrebi. Zato uvijek mijenjamamo obitelji koje darujemo kako bi svi dobili, bar ponekad – kazala je voditeljica Caritasa Marina Keč Drahotusky.

Župni Caritas iz Sesveta nedavno je imao sličnu akciju, no tada su prodavali svoje ruktovine, a prihod je bio namijenjen djeci iz pleterničke Udruge "Osmijeh". (V.M.)

Krštenja djece iz mnogočlanih obitelji

Novokapelačka obitelj Mulc krstila peto dijete

Na treću korizmenu nedjelju, 28. veljače biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u novokapelačkoj župnoj crkvi Blažene Djevice Marije te krstio Antuna, peto dijete roditelja Josipa i Anite Mulc. Nakon pozdrava župnika Gorana Mitrovića, biskup je u uvodnoj riječi istaknuo kako se u župama Požeške biskupije tijekom korizme Izvanrednog jubileja milosrda održavaju kateheze koje ove nedjelje imaju za temu Plodnost u braku. Istaknuo je da nam roditelji Josip i Anita Mulc sa svojim petim djetetom pomažu da se danas u Novoj Kapeli zaustavimo pred dramatičnim demografskim pitanjem u Hrvatskoj, zahvalimo ovim roditeljima za njihovo opredjeljenje u prilog životu te molimo za sve one koji su postali – evandeoski rečeno – neplodnom smokvom koju je Gospodar naumio posjeti. Nakon toga, župnik Mitrović postavio je prisutnim vjernicima nekoliko pitanja za ispit savjest sročenih na temelju korizmene kateheze.

U homiliji se biskup, među ostalim, zaustavio pred slikom neplodne smokve iz evandelja i zapitao se što bi u Hrvatskoj trebalo učiniti da mlađi ljudi koji ulaze u brak otkriju neprocjenjivu vrijednost božanskog dara čovjekove uključenosti u Božji stvarateljski čin novoga ljudskoga bića. Odgovorio je da je u tom smislu potrebno obraćenje. Istaknuo je poteškoće koje u našem društvu stvara javni, nerijetko prijetoran i ciničan pristup tom pitanju, po kojem ideološki predlošci bivaju zastupani kao ideal koji se nude mlađim naraštajima i tako se – figurativno rečeno – ne okapa i ne prehranjuje smokvu da doneše plod, nego stvara stanja koja pogoduju njezinu sušenju. O tome svjedoči demografsko stanje u Hrvatskoj povezano i sa sve većim valom iseljavanja mlađih obitelji u inozemstvo. Biskup je pozvao vjernike da se ove korizme obnove u svijesti veličine bračne ljubavi i prihvatanja potomstva kao sustavaralaštva muškarca i žene s Bogom te ne budu žrtve površnog hedonističkog mentaliteta koji ne obećava budućnost. Zahvalio je roditeljima Mulc što se ne boje žrtve jer je ona ispunjena smislim više nego li život sveden na sebičnost.

Krštenje petog djeteta obitelji Debeljak u Međuriću

U župnoj crkvi sv. Nikole u Meduriću biskup Antun Škvorčević predvodio je 3. ožujka euharistijsko slavlje tijekom kojega je krstio Jakova, peto dijete Dalibora i Danijele Debeljak. Koncelebrirao je župnik Župe sv. Luke Evandelistu u Novskoj i dekan Milan Vidaković te medurički župnik Tomislav Vučur. Biskup je u pozdravu istaknuo veličinu i jedinstvenost svakog ljudskog radjanja i njegovog značenja za hrvatsku budućnost i Božju vječnost. Čestitao je roditeljima što se nisu dali zavest općim mentalitetom u našem društvu nego su vrijednosnu ljestvicu svoga života postavili u skladu s Božjom istinom o čovjeku te prihvatali peto dijete kao najveću vrijednost nakon Boga.

U homiliji je biskup, tumačеći dnevnu liturgijsku čitanja, spomenuo kako prorok Jeremija iznosi činjenicu da narod ne sluša i ne čuje Boga te nije u savezu s njime, što ima teške posljedice za njegov život. Biskup se nadovezao na proroka te progovorio o gluhoći za Boga na različitim razinama u Hrvatskoj i istaknuo kako ona ima velike posljedice, napose na području rađanja novog života. Pohvalio je roditelje Debeljak što su osluškivali Boga s naslova ljubavi te se opredijelili za peto dijete i tako svoj život bogatili smislim, a na najbolji način pridonijeli budućnosti domovine.

Osvrćući se na evandeoski izvještaj o Isusovu izgonu iz Davla biskup je istaknuo kako Zli svojim djelovanjem protiv života zavodi mnoge bračne drugove da postanu žrtvama vlastite sebičnosti. Istaknuo je kako je važno nastojati u braku živjeti u zajedništvu molitve s Isusom Kristom koji je jači od Zloga. Dodao je da je Isus po evandeoskoj riječi taj jaki i naoružani koji čuva kuću našega života kako je ne bi zaposjeo Zli, okrao i razorio. Kazao je roditeljima Debeljak da su - oboruzani Isusom Kristom - svojim porodom na najbolji način oboruzali domovinu za njezinu budućnost. Povjerio ih je zagovoru vjerne Isusove Majke, Donositeljice života.

U Virovitici krštena Melani, peto dijete obitelji Gosler

Na četvrtu korizmenu nedjelju, 6. ožujka biskup Antun Škvorčević posjetio je Župu sv. Roka u Virovitici i predvodio euharistijsko slavlje tijekom kojega je krstio Melani, peto dijete Alenu i Marine Gosler. Na početku slavlja dobrodošlicu mu je poželio fra Roko Brkić, župnik i gvardijan. Biskup je istaknuo kako se četvrtu korizmenu nedjelju naziva radosnom zbog blizine godišnje proslave Isusova pashalnog otajstva i njegove pobjede nad smrću, ali da toj radosti pridonosi i novi život, peto dijete obitelji Gosler, kojoj je uputio srdačnu čestitku i zahvalnost za to opredjeljenje.

U homiliji je biskup podsjetio kako se u Hrvatskoj govori o njezinu napretku i kako se pod tim misli materijalno blagostanje. Upozorio je da politika, znanost, gospodarstvo i druge društvene djelatnosti ostavljaju po strani teško stanje zla kojim je pogoden svaki čovjek. Spomenuo je kako napredak u suvremenom svijetu zahvaljujemo ponajprije znanosti, ali da je ona nemoćna pred naveđenim pitanjem te da na tom području određeni prorod može ostvariti samo Bog koji je moćniji od zla i smrći. Istaknuo je da nam je Isusova prisposoba o izgubljenom sinu i milosrdnom Ocu snažno ohrabrenje i pomoć u tom nastojanju, spomenuvši kako ih treba usvojiti. Upozorio je na farizejsku i pismoznanačku zatvorenost za Isusovo djelo kao i na stav starijeg sina koji odbija Očevu pravednost s naslova milosrda te da sv. Luka za sve njih tvrdi kako su mrmrljavi i prigovarali. Biskup je ustvrdio kako smo svjedoci te pojave na široj društvenoj razini gdje se brojni ljudi iscrpljuju u tome da samo prigovaraju i kritiziraju, a nemaju spremnosti sami nešto poduzeti u pozitivnom smislu. Pohvalio je roditelje Gosler što se nisu svrstali među one koji se bave nabranjem teškoča s obzirom na brak, rađanje djece i obitelj, nego se hrabro opredijelili za ljubav i žrtvu, prihvatali peto dijete i u svojoj skromnosti i jednostavnosti postali važnim čimbenikom izgradnje hrvatske budućnosti.

Svakodnevna hrana mu je duhovno štivo i molitva

Piše i snimila: Višnja Mikić

Mato Tukonić iz Uskoka kod Stare Gradiške, rođen je 27. siječnja davne 1913. godine. Život mu je bio težak, ispunjen mu kotrpnim radom. Svet je ugledao u prirodi, ispod jedne vrbe. Tada su žene više nego danas obavljale poljoprivredne poslove i često rađale u polju, a tako i Matina majka. Otac Ivan poginuo je u Prvom svjetskom ratu na rijeci Piavi, u Italiji. Kao momčić, Mato je već sa 14 godina bio sluga jednom lugu i tako zaradivao za život. Majka Janja podizala je svoju djecu i nikada se nije ponovo udala.

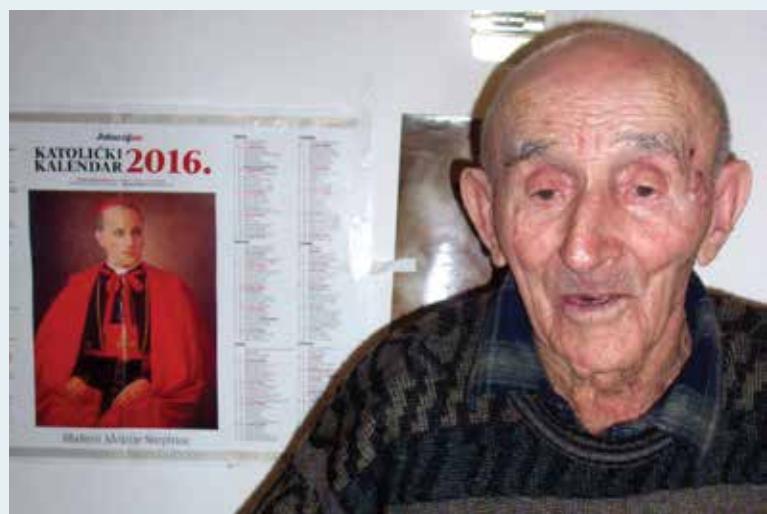
Cijeloga života Mato je teško radio, živio od poljoprivrede i uzgoja stoke, ali i od sjeće i prodaje drva. Međutim, nikada nije izostavljao molitvu ni pouzdanje u Boga koji uvijek sve okreće na dobro. Gotovo čitavoga života Mato je bio zvonar te je župnika poslije Božića pratilo na blagoslov obitelji.

-Doživio sam tri rata. U Prvom svjetskom sam rođen, u Drugom sam bio vojnik u domobranstvu, a u Domovinskom sam bio prognanik. Doživio sam tugu što je otac poginuo, a

onda sam u Drugom svjetskom i sam gledao smrti u oči, no najteže mi je bilo u Domovinskom ratu, kad sam morao poći s rodnog praga, zbog velikosrpske agresije na Hrvatsku i moj kraj - ističe Mato.

O Mati danas brinu sin Martin i snaha Miroslava: simpatični, dragi i razgovorljivi ljudi, koji se doista trude uljepšati mu i olakšati ove dane „zlatnog doba“, što mu ih Bog daruje.

-Naša kuća je „preko puta“, ali kod dide smo i danju i noću. Obilazimo ga, brijemo, šišamo, presvlačimo, donosimo jelo. Mato je još uvijek dobrog apetita, jede lagana jela, variva, mliječne proizvode i „proste“ kekse, a svaki obrok donosim mu „na minutu“, u točno određeno vrijeme. Starac svakodnevno odlazi u kraće šetnje. U kondiciji je jer je uvijek puno radio. Koliko puta je znao „uzveslati“ čamac, odnosno voziti ga uzvodno i tako naručitelju odvesti drva. U 4 sata ujutro počinjao mu je dan. Nakosio bi kravama svježe trave, a na svom trociklu svakodnevno vozio mlijeko. Vrijedan, pošten, vedar, takav je naš djed- kaže snaha Miroslava.

Sin Martin, dragovoljac Domovinskog rata, prisjeća se najprije svojih dječačkih dana. -Otar je svakodnevno bio u crkvi, a ja sam godinama ministirao. Uvijek smo bili „desna ruka“ župniku - kaže Martin. Djed Mato prisjetio se i starogradiškog župnika Ivana Prlića, najzaslužnijeg za izlazak tadašnjih, nepoželjnih stanara, djetatnika KPD-a Stara Gradiška iz župnog dvora. -Kao crkveni odbornik, dvadesetak puta išao sam tadašnjim vlastima da premjeste službenike KPD-a iz

prostora koji pripada svećeniku, ali tek je župnik Prlić okončao ovu situaciju i riješio se nepoželjnih stanara - objašnjava Mato.

Mato je godinama redovito čitao „Glas koncila“ i „MAK, ali i drugo duhovno štivo. Još uvijek posti petkom i na kvatre. Često prebire krunicu. Posebno se moli blaženom Alojziju Stepcu, čija velika slika krasiti dječevu sobu, a blaženik je i na zdnom kalendaru.

Ruža Kosa, volontira u Caritasu i bavi se ručnim radom

Moj rad je posveta Bogu

Piše i snimio: Božidar Biondić

Dok mnogi koji odu u mirovinu svoje umirovljeničke dane posvete odmoru i raznim druženjima, baka Ruža Kosa te dane krati izradom raznih rukotvorina. Ukrasni papiri, vune i razni konci u njenim rukama postaju prava umjetnička djela. Kako nam je baka Ruža rekla u razgovoru, „žicu“ za taj posao naslijedila je od svoje majke, koja je uz devetero djece svaki dan izrađivala neke nove i zanimljive rukotvorine. Baka Ruža aktivna je župljanka u virovitičkoj Župi sv. Leopolda Man-

dića u Taborištu, prva je od volonterki u župnom Caritasu koja za svaku akciju uvijek rado priskoči u pomoć.

Za župnu crkvu, uz pomoć krojačke tvrtke iz Taborišta, izradila je nekoliko kompleta oltarnika s čipkom, koju je, naravno, sama isplela. Baka Ruža ima 40 godina radnoga staža, nakon kojega nije odlučila stati. Kako nam je rekla, umirovljeničke dane posvetila je Bogu, dvoje djece i unucima. Sve svoje radove - pletene, papirnate ili zlatovez,

koji je naučila na Caritasovoj radionici, poklanja svojim dobrim priateljima, a dodaje kako za one manje dobre rado odvoji koju minutu i preporuči ih Bogu u svojim molitvama. Sve ono što napravim od ovih radova, uvijek poklonim drugima jer kada poklanjam osjećam se sretno i ispunjeno – kazuje nam baka Ruža. Nadodaje još kako se i u Caritasovim radionicama i svemu što čini za župni Caritas uvijek osjeća ispunjeno jer je upravo takav rad i posveta Bogu u ovim umirovljeničkim danima ono što si je obećala raditi kada ode u mirovinu.

